

Kur'ân'da Konstantinopolis

ANSARI ANIT SERISI

KUR'ÂN'DA

Konstantinopolis

İmran N. Hosein

İNH PUBLICATIONS
TRINIDAD VE TOBAGO

© Telif hakkı yayıncıya aittir
1440 (Hicri); 2018 (Miladi XIII)

ISBN 978-976-95837-4-0

Yayınlayan:

İMRAN N. HOSEİN PUBLICATIONS

3 Calcite Crescent, Union Hall Gardens San Fernando, Trinidad
ve Tobago

Website: www.imranhosein.org

Email: inhosein@imranhosein.org

Kitabevi: www.imranhosein.com

Bu kitabın kapak tasarımında, 1453 yılında Osmanlı Sultanı Mehmet II. tarafından günahkâr bir şekilde mescide dönüştürülen Konstantinopolis'teki Hristiyan Katedrali Ayasofya yer almaktadır.

Distribütör

İNH DİSTRİBÜTÖRS

inhdistributorsmsia@gmail.com

Aya Sofya için

Müslüman ordunun Konstantinopolis'i fethedeceği ve ardından ait olduğu Hristiyan halkına iade edileceğın o gün yakında gelsin. İsa'yı عليه السلام gerçek Mesih olarak kabul edip onu sadakatle takip etmeye çalışan bir halk bu. Öte yandan düşmanları hem İsa'yı reddedenler hem de onların müttefikleri (yani Yahudi-Hristiyan Siyonist ittifakı), sahte Mesih *Deccâli* takip etmektedir!

İçindekiler

Aya Sofya için	5
İçindekiler.....	vi
Ansârî Anıt Serisi	viii
Takdim	xv
Önsöz	xix
Sözlük.....	xxi
Giriş.....	24
Deniz kenarında Konstantinopolis diye bir şehir	29
Kudüs ve Konstantinopolis	31
Şehrin önemi.....	35
Muhammed'in <i>صلي الله عليه و سلم</i> kehanet ettiği Konstantinopolis'in Müslüman bir ordu tarafından Fethi gerçekleşti mi?	36
Konstantinopolis'in Hristiyan şehri haline gelişi!	48
Kur'ân'da Konstantinopolis	56
Kur'ân ve Rûm.....	60

<i>Rûm iki kez muzaffer olacaktı – hem ‘önceden’ hem de ‘Sonradan’</i>	65
1054 yılın Büyük Doğu-Batı Bölünmesi.....	67
Kur’ân, İsa’nın عليه السلام Ümmeti dünyanın sonuna kadar var olacağını ilan etti	74
Kur’ân ve deniz kenarındaki Şehir	80
‘Deniz kenarındaki Şehir’	81
Maymun gibi yaşamakla cezalandırıldılar	85
Hangi Şehir olabilir?	93
Kur’ân, Batının Rûm’u ve Doğunun Rûm’u	99
Baba, Oğul, Anne ve kutsal Ruh	100
Biz Hristiyan’ız!	104
Büyük savaş sonrası Rûm’un ikinci zaferi ve Konstantinopolis fethin imaları	116
<i>Rûm’un</i> ikinci zaferin imaları	118
Osmanlı imparatorluğu	119
Müslümanlar ile Hristiyanlar arası bir ittifak.....	121
Ve İsa dedi ki: “Onun ismi Ahmed”	128
Index	134
Kitap listesi	141

Ansârî Anıt Serisi

Ansârî Anıt Serisi, filozof, modern çağda olağanüstü İslam bilgini, İslam'ın gezici Misyoneri, *Kâderiyyah* Sufi nişanının *Sufi Şeyhi*, benim öğretmenim ve kutsanmış hatıranın ruhani akıl hocası olan *Mevlânâ* Dr. Muhammed Fadlur Rahmân Ansârî (1914-1974) sevgi dolu anısına yayımlanmıştır. Ona olan sevgim ve hem onun İslam akademisyenliğine hem de felsefi düşüncesine duyduğum ve sürekli artan hayranlığım, ölümünün üzerinden 40 yıldan fazla bir süre geçtikten sonra üzerinde yürüdüğü toza değer vermemi sağlıyor.

Ansârî Anıt serisi kitaplarını 1994 yılında, henüz New York yerlisi iken ve büyük New York Müslüman örgütleri ortak Komitesi'nde İslami araştırmalar direktörü olarak görev yaptığım zaman yazmaya başladım. Ölümün 25. yıldönümünde öğretmenim *Mevlânâ'ya* bir hediye sunmak istediğim

için, onuruna kitap serisini başladım. Serinin ilk altı kitabı 1997 New York, Flushing Meadows, Queens, *New York Muslim Centre Mescidinde* piyasaya sürüldü ve o zamandan bugüne kadar seriye daha fazla kitap eklendi. Serinin tam Kitap listesi bu kitabın sonunda bulunabilir.

‘Gerçek Mesih İsa’dan, sahte Mesih Deccâla – İslam eskatolojisi’nde bir yolculuk’ adlı bir sonraki kitap, serinin en meşakkatli ve zor olacağı kesin. Bu konu hem zor hem de meydan okuyucudur çünkü diğer şeylerin yanı sıra bir âlim doğrudan Siyonistlerin arı kovanına sokar ve sonuç olarak bu konuda yazma veya konuşma riskini almaya hazır çok az âlim vardır. Ama mübarek Peygamber’in صلى الله عليه وسلم dediğini hatırlayalım:

فَقِيهٌ وَاحِدٌ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ

“Bir âlim (bilgin) şeytana bin ibadet edenden daha ağır geliyor”.

Sunan-i İbn Mace

Dolayısıyla, Muhammed Peygamber صلى الله عليه وسلم tarafından, *Fitnesi* (kötülük) şeytanın *Fitnesinden* daha büyük olarak nitelendirilen *Deccâl* hakkındaki bilimsel kitaplar ve dersler, okuyucularımızın İslam’ın gerçek âlimlerini tespit edebilecekleri bir araç olacaktır.

Deccâl üzerine yazdığım *Deccâl, Kur'ân ve Evvel el-Zaman* (yani tarihin başlangıcı), başlıklı öncü kitabım için dua ediyorum ki burs testini geçsin ve öyle bir durumda modern çağın Yahudi âlimlerini de bu önemli konuyu ele almaya *İnşa'Allah* teşvik etsin.

Deccâl konusunun, İslam akademisyenliğin nihai testi olduğunu tanıyorum ve bu da *Kur'ân'ın* incelenmesi ve *Hadîslerin* değerlendirilmesi için metodolojinin nihai testini oluşturduğunu ima ediyor. Yalnızca otantik bir Sufi alimin *Deccâl* hakkında anlamlı bir şekilde yazabileceğine inanıyorum, çünkü yalnızca o, *Kur'ân'ın* incelenmesi ve *Hadîsin* değerlendirilmesi için uygun metodolojiye, dini sembolizmi yorumlayacak manevi kavrayışa, Sufi epistemolojisine ve konuya nüfuz etmek için vazgeçilmez olan *Nebî Muhammed* ﷺ ile maddi titreşimli manevi bağa sahiptir; ve işte bu yüzden dikkatimi, otantik Sufi *Şeyh Mevlânâ Ansârî* dini düşüncesine vermeliyim. Onun dini düşüncesinden kaynaklanan yararlar olmasa hiçbir zaman *Deccâl* hakkında kitabımı yazamazdım. Mesela, *Selefi*, *Şii*, *Diyubendi*, ve *Berelvi* veya bir *Tebliğ Cemaatin* 'İslami Modernizm' bilginlerinin metodolojisi, birincil kimliği bu mezhepler olan bir akademisyenin *Deccâl* konusuna başarılı bir şekilde nüfuz etmesine izin vermeyecektir. Onları, nazikçe,

yanıldığımı kanıtlamaya davet ediyorum.

Mevlânâ Ansârî ile ilk defa kendim 18 yaşında iken 1960 yılında yerlisi olduğum Trinidad Karayıp Adasında karşılaştım. Bilim alanında bazı çalışmalar yapmıştım ve bir *Mevlânâ'nın* (çok yüksek rütbeli dini İslam âlimi) Pakistan'dan Trinidad'ı ziyaret edip benim Montrose Köy Mescidimde '*İslam ve Bilim*' konusunda ders vereceğini öğrendiğimde oldukça şaşırılmıştım. (Mescide daha sonra onun adı, *Masjid al-Ansârî*, verilmiştir). Bu habere verdiğim tepki oldukça şüpheciydi, çünkü o genç yaşında İslam ve bilim arasında olası bir bağlantı bilmiyordum.

Konferans gecesi, bilimsel ilmi yanı sıra o zamana kadar oldukça cahil olduğum İslam bilgisi ile beni şaşırttı. *Kur'ân'ın*, maddi evrenin gerçekliğine nüfuz etmek ve onu anlamak için başvurulması gereken yöntem olarak tekrar tekrar 'gözlem' ve 'tümevarımsal akıl' yürütmeye, dolayısıyla bugün 'bilimsel sorgulama' olarak adlandırılan yönteme başvurduğunu öğrenince şaşırdım. Dahası, embriyoloji gibi modern bilimin bazı keşiflerinden son birkaç yüzyılda dünyaya gelen bilgilerin *Kur'ân'da* zaten mevcut olduğunu öğrenmek beni şaşırttı.

Mevlânâ başkent Port of Spain'de bulunan Woodford Square'de, '*İslam ve Batı Medeniyeti*'

üzerine, Oxford Üniversitesi'nde eğitim görmüş Trinidad ve Tobago Başbakanı Dr. Eric E. Williams'ın yanındaki platformda oturmasıyla birlikte hınca hınç dolu büyük bir meydana, dinleyici kitlesi önünde konferans verdiğinde daha da şaşırılmışım. Dr. Williams, '*Kapitalizm ve Kölelik*' başlıklı doktora tezi ile zaten Batı Medeniyete şiddetli bir darbe indirmişti. Bilgin Başbakan, kendisini kibirli ve aldatıcı bir şekilde dünyanın yaşadığı ve yaşayacağı en iyi şey olarak sunan barbar ve baskıcı bir uygarlığın tanrısız putperest temellerini incelerken *Mevlânâ'nın* bilgeliğinden açıkça etkilenmişti.

Mevlânâ'nın dinamik İslam bilimi ve manyetik *Sufi* kişiliğın manevi etkisi hayatımı değiştirdi. Bana o kadar ilham verdi ki, İslam âlimi olmak istedim. 1963 kasım ayında, yirmi bir yaşındayken, dünyanın en ünlü İslam yüksek öğrenim kurumu olan, Kahire kentindeki, *El Azhar* Üniversitesi'nin öğrencisi oldum. Fakat *El Azhar* Üniversitesinde, üç sene önce *Mevlânâ* Ansârî'de akıntısına kapıldığım büyüleyici İslam ilmini bulamadım. *El Azhar* bilginleri zaman içinde sıkışmış gibi göründüler ve *Mevlânâ* ile garip ve zorlu modern çağın gerçekliğine dair İslam anlayışları ya da örneğın modern bilimsel ve teknolojik devrim, feminist devrim vb. tarafından ortaya konan zorluklara bilimsel bir yanıt sunma kapasiteleri kıyaslanamazdı.

Mısırı terk edip 1964 Ağustos ayında Pakistan'a, *Karaçi Aleemiyah İslam bilim enstitüsünde Mevlânâ'nın* öğrencisi olmaya gittim ve bu da hayatımda verdiğim en iyi karardı. (Enstitü bugüne kadar daha Karaçi kenar mahallesi Nazimabad, blok B *İslamic Center* olarak ayakta duruyor.)

Yedi sene boyunca, yirmi dokuz yaşına kadar öğrencisi kaldım ve 1971 yılında *El-İcâza El-Âliya* mezunu olarak Trinidad'a geri döndüm. Birkaç sene sonra, 1974 yılında 60 yaşında Pakistan'da vefat etti, dolayısıyla onunla hayatımda hiçbir zaman yine karşılaşmadım.

Mevlânâ hakkında yazmak ve tarihe kaydetmek istediğim birçok şey var ancak kendisinin zengin ve çok yönlü yaşamın tüm yönleri arasında en önemlisi dini düşüncesi idi ve bu konudaki kısa makalemde açıklamaya çalıştığım da buydu. Bunu yapmak benim için son derece önemliydi, çünkü sadece onun müstesna ilmi, modern İslam ilimlerin içinde bulunduğu acınası ve sefil durumdan kurtulmasına yardımcı olmak için değil (bugün mevcut kağıt para sisteminin sahte, hileli ve *Harâm* olduğunu ilan etmeye cesaret eden tek bir önde gelen İslam ilim adamı bulamazsınız), aynı zamanda onun ilmi, Ansârî Anıt Serisinin son kitabı olan sahte Mesih *Deccâl* hakkındaki öncü kitabımı yazmamda bana yol

gösterici ve yardımcı olduğu için çok önemli bir rol oynadı.

Bu makaleyi '*Kur'ân'ı incelemenin metodolojisi*' kitabımın Ekler bölümünde bulabilirsiniz.

Takdim

Seyh İmran Hosein bugün İslam eskatoloji üzerine tutkuyla yazan ve öğreten en önde gelen İslam bilgini olduğu gerçeğine değinmek isterim. Bu nedenle, yakında yayınlanacak olan *Kur'ân'da Konstantinopolis* adlı kitabı için bu önsözü yazmayı bir onur olarak görüyorum. Bilgili yazar Konstantinopolis adının (Arapçada *Konstantiniyya*) *Kur'ân'da* görünmediğinin farkındadır. Bununla birlikte, amacı okuyuculara *Seyyidinâ* Muhammed Peygamber'in ^{sallallâhu 'alayhi wa sallam} o şehirden bu şekilde bahsettiğini ve dolayısıyla Müslümanların da bu ismi yeniden canlandırarak sevgili Peygamberimize öykünmekten çekinmemeleri gerektiğini hatırlatmaktır.

Şeyh İmran, Konstantinopolis'in bulunduğu bölgeye ilişkin *Kur'ân'da* yer alan ve *Seyyidinâ* Muhammed ^{sallallâhu 'alayhi wa sallam} Peygamber'in sağlığında gerçekleşmiş olan ve daha sonra gelecekte gerçekleşecek olan kehaneti hatırlatmak ve Müslümanları ve Hristiyanları eğitmek amacıyla

yayınına bilinçli olarak bu adı vermiştir. Üstelik, *Şeyh İmran* doğrudan Konstantinopolis şehri ile ilgilenen, *Âhir El-Zamân'ı (Ahir zamanı)* zarfında ortaya çıkacak *Hadîs* edebiyatı tahminlerine de ışık tutmaktadır.

İlgi çekici olan, *Şeyh İmran*'ın doğrudan *Rûm* zaferine atıfta bulunan *Kur'ân* pasajlarını yeniden yorumlamak gibi cesur bir adım atmış olmasıdır: “*hem öncesinde hem sonrasında hem de Müslümanların sevinci ardından*” (30:4); İsa عليهم السلام Peygamber'in “*çarmıh*” meselesi (4:157, 3:55, ve 39:42); “*Deniz kenarındaki şehir*” (7:163); “*insanların maymunlara dönüştürülmeleri*” (7:166) ve “*Müslümanlara düşmanlık gösteren Yahudi cemâti*” ve “*Müslümanları seven Hristiyan cemâti*” (5:82) ve “*Yahudi-Hristiyan ittifakı*” (5:51). Okuyucuların, 21. yüzyılda hızla gelişen ve sonunda Büyük Savaş, ya da *Melhame-i Kübra*, hakkında *Seyyidinâ Muhammed* Peygamber'in صلى الله عليه و سلم kehanet ettiği şeye yol açacak olan olayları sağlam bir şekilde kavramaları için bu tür yeniden yorumlamalara ihtiyaç vardır.

Bu takdimi yazmak amacıyla el yazmasını okurken, *Şeyh İmran*'ın kitabındaki bölümleri mantıklı bir şekilde yapılandırdığını ve her bölümün sonunda bazı münasip konuları gündeme getirdiğini ve ilgili bölümlerde bu konuların her birini çözmeye devam ettiğini fark ettim.

Tüm insanların *Şeyh İmran*'ın görüşlerini kabul etmeyeceğinin tamamen farkındayım, ancak yine de İslam eskatolojisinin ciddi öğrencileri olan tüm okuyuculara kitabı açık bir zihinle okumalarını şiddetle tavsiye ediyorum. Kuşkusuz, bilgili yazarın bilgeliği karşısında büyüleneceklerdir!

Abul Fadl Mohsin Ebrahim

Professor Emeritus

School of Religion, Philosophy and Classics,

KwaZulu-Natal Üniversitesi, Durban, Güney Afrika.

28 Kasım, 2018

Önsöz

29 yaşında *Modern Dünyada İslam ve Budizm* başlıklı ilk kitabımı yazdım, o günden bu güne 50 sene geçti. Mübarek öğretmenim *Mevlânâ* Dr. Muhammed Fadlur Rahmân Ansârî (1914-1974) o kitabın takdimini yazdığından çok memnun olmuştum. Şimdi, yaklaşık 50 sene sonra, bir dahaki kitabım son kitabım olabilir ve tek İlah olan Allaha çok şükrediyorum ki beni bu dünyadan çağırmadan bana bu kitabı yazmama zaman verdi. Boyutuna rağmen *İnşa'Allah*, yine de İslam eskatolojisine önemli bir katkı olarak kabul edilir.

Oğlumla yaşadığım zorluklar beni öylesine üzdü ki, iki hafta boyunca kitabım *Deccâl ve Para* üzerinde hiç çalışmadım. Tamda bu depresif durumdayken, aklımı ve kalbimi zihinsel bir rahatlık bulabileceğim şekilde meşgul etmek için yeni bir şeye yönelmeye karar verdim. Böylelikle *Kur'ân'da Konstantinopolis* yazıldı. Kitabın ilk taslağını iki hafta içinde tamamladığımda ben de çok şaşırıyordum.

Kitabı yazarken Allah'ın iyiliği ve lütfu karşısında alçakgönüllülük ile daha da fazla şaşırıdım çünkü yazdıkça devamlı yeni bilgiler geldi.

İsmi vermek istemeyen sevgili bir öğrencime, bu kitap ve diğer kitaplarıma yaptığı güzel kapak tasarımı için minnettarım. Allah razı olsun. *Âmîn!*

Son olarak, sevgili öğrencim Gregoire'a bu kitabın tashih de nazik yardımı ve değerli yorumları için teşekkür ederim.

INH

Reb'i ul-Evvel 1440H

Kasım 2018

Sözlük

*B*u kitabı okumadan önce, Arapça dilini bilmeyen okuyucularımız için önümüzdeki terim sözlüğü ile biraz zaman geçirmeleri önemli.

İlk olarak, İslami edebi kurallar, tek Tanrı'nın ilâhi olarak atanmış Peygamberlerinin ve elçilerinin isimlerini her konuştuğumuzda veya yazdığımızda ilâhi kutsamalara başvurmamızı gerektirir; bu nedenle, bu kitapta bir *Nebî'ye* veya Peygambere atıfta bulunduğumuzda küçük Arapça yazılar bulunur; ancak, bir Peygamber'in adı bir paragrafta birden fazla geçtiğinde, Arapça yazıyı yalnızca ilk durumda kullanırız.

Kitabın metninde bir Peygamberden ilk kez söz ettiğimizde, onun adını her zaman *Kur'ân'da* geçtiği şekliyle yazıyoruz. O Peygambere yapılan sonraki atıflarda, Hristiyan okuyucularımızın aşına oldukları ismi kullanarak onlara kolaylık sağlıyoruz. Mekke'de doğmuş Peygamber durumunda, *Kur'ân'da* ve popüler

kullanımda olduğu ismi aynı. Fakat Musa *Kur'ân'da Nebî Mûsa* عليه السلام, Davud; *Nebî Dâvud* عليه السلام, İbrahim; *Nebî İbrâhîm* عليه السلام vs. olarak geçiyor. Bir Peygamberi kabul eden ve onu izleyen inananlar topluluğu Ümmet olarak bilinir. Dolayısıyla bu kitap, mesela, *Nebî Muhammed'in* صلى الله عليه و سلم Ümmeti ve İsa'nın Ümmeti, yani, *Nebî İsâ* عليه السلام diye ifade eder.

Âhir el-Zamân: Ahir zamanı.

Beytulmakdis: Kudüs

Benî İshâk: İshak'ın عليه السلام evi veya halkı

Benî İsrâil: İsrail halkı

Dâbbetül Arz: Kelimenin tam anlamıyla yeryüzünün bir yaratığı. Ahir zamanda dünyada ortaya çıkıp, Süleyman'ın esasının mucizevi, iç ruhani kalbini yok edecek ki Süleyman'ın tahtında oturan ceset (yani sahte Mesih *Deccâl*), Süleyman için ilâhi emirle çalışan cinlerden kimliğini gizlemeye artık asayı kullanamayacaktır. Asanın ruhani kalbi yok edebildiğine göre, insanın ruhaniliğini de yok edebilir.

Deccâl: Muhammed Peygamber صلى الله عليه و سلم bu ismi sahte Mesih'e atıfta bulunmak için kullandı.

Hadîs: Peygamber'in dediği veya yaptığı bir şeyin kaydı.

Hicret: (Kişi veya inanca) karşı güvensiz bir alandan güvenli bir alana göç etmek.

Hilâfet devleti: Allah'ın egemenliğini tanıyan, kanunu ve yönetimi hakikate dayalı Kutsal devlet.

Kuffâr: Gerçeği reddedenler

Melhame-i Kübra: Mahşer günü.

Mescit, çoğul Mesâcit

Ribâ: krediden elde edilen faiz.

Sultân = Halîfe

Sûre: Kur'ân'ın bir bölümü.

Yesrib: Mekke'nin kuzeyinde halk arasında Medine diye bilinen şehir.

Giriş

KUR'ÂN'DA KONSTANTİNOPOLİS
Âhir el-Zamân'da Konstantinopolis
fethini kapsar

B elki bir gün, bu yazardan daha bilgili bir âlim, *Kur'ân'dan* bu güne kadar ortaya çıkmış tüm ışıkları birleştirip, dünyaya modern batı medeniyetinin kökeni, rolü ve kaderi hakkında parlak bir İslami eskatolojik açıklama veren çalışma ortaya çıkarır. Benim öğrencilerimden birinin olmasına dua ediyorum *İnşa' Allah.*

Bu medeniyetin, tarihteki rolünün en önemli özelliği, insanlığı acımasızca ezmesi ve sömürmesi olmuştur ve olmaya da devam etmektedir. Hakikatten bu, tarihin gördüğü en büyük sömürgecisi ve kötülüğünü gelmiş geçmiş en büyük aldatmacayla gerçekleştiriyor.

Malcolm X (El-Hacc Malik El-Şahbaz) hala hayatta olsaydı, kısa yaşamının son yıllarında hem ABD'de hem de Batı'da, karşısına çıkan acımasız gerçekliğe el yordamıyla nüfuz etmeye çalışırken, sezgisel düşüncesinin kalbini tam da yukarıda bahsedilen eskatolojik açıklamanın yönüne götürdüğünü şaşkınlık ve mutlulukla fark ederdi.

Bugün Batı'ya ait olan ancak Batı'da gücü kontrol edenlerin davranışlarındaki sömürü, baskı ve aldatmacadan dolayı isyan eden pek çok insan var. Onlar şimdi kendilerini Malcolm'ın suikast öncesi düşündüğü ve hissettiği gibi düşünüp hissediyorlar. Bu anlamda Malcolm hiçbir zaman ölmedi. O, tek Allah'a iman eden milyonlarca insanın kalbinde devam yaşıyor, onlara hakikat, adalet ve barış için kalkmaya ve haksızlığa, sömürgeye ve baskıya karşı ayaklanmaya ilham veriyor. Onların böyle yapmalarıyla, isimleri tarihin sayfalarına altın ile yazılıyor. Öte yandan, ölümünü kutlayan ve kendi halkın haini olarak ilan edenler, tarih sayfalarında bir dipnottan daha az bir statüye sahip olmaya devam ediyor.

Malcolm, 'Kur'ân'da Konstantinopolis', ve 'Kur'ân'da Kudüs', 'Modern dünyada Yecüc ve Mecüc hakkında İslam bakış açısı', 'Modern çağda Kehf

Sûresi' gibi kitaplarda, içinde yaşadığı ve insanlığın uzun zamandır içinde bulunduğu korkunç dünyanın gerçekliğine dair *Kur'ân'dan* çok önemli açıklamalar bulabilirdi. Daha sonra bu açıklamayı halkına ve dünyaya açık bir şekilde dile getirseydi, ona suikast düzenlemek için ödenecek bedel o kadar yüksek olurdu ki, onu susturmaktan elde edilecek faydalar önemsiz kalırdı.

Ancak Malcolm'ın tarihteki rolü bitmedi. NATO sonunda üçüncü dünya savaşını kışkırtmak için Rusya'ya karşı yanlış yönlendirilmiş savaşını başlattığında, Malcolm ezilen kitlelerin kalplerine ve zihinlerine ilham vermek ve onları güçlendirmek için geri döndüğünde, ABD'deki ırkçı zalimler dehşet ve korku içinde geri çekileceklerdir.

Bizim görüşümüz, *Kur'ân'ın*, tarihin kibirli ve baskıcı bir Yahudi İsrail devletinin dünyanın egemen devleti olmaya çalışmasıyla doruğa ulaşma tehdidinde bulunduğu tarihsel sürecin gerçekliğini açıkladığı yönündedir. Modern batı uygarlığının tarihteki en önemli rolü, tarihin bu şekilde sona ermesine zemin hazırlamak olmuş gibi görünüyor. Malcolm'un inanılmaz içgörüsü, bugün çok açık hale gelen şeyi o zaman görmesini ve ifade etmesini sağlamıştır.

Bu kitap, İsrail halkının bir kısmının İsa'yı عليه السلام Mesih olarak kabul ettiği, diğer bir kısmının ise reddedip ona ve annesine iftira attığı, bakire bir anneden bir çocuğun doğuşuna eşlik eden dramda modern batı medeniyetinin ortaya çıkışına dair bir bakış açısı sunmaktadır.

Hem İsa'yı عليه السلام kabul eden, hem de reddeden İsrail halkın tümü, kendisinin bu dünyadan ayrıldığında, kutsal topraktan sınır dışı edildi ve geri dönmeleri yasak edildi, ta ki *Yecüc ve Mecüc* serbest bırakıldığı ve takiben her yöne yayıldıkları vakte kadar. *Yecüc ve Mecüc* daha sonra yok edilemez güçlerini kullanarak, *Yecüc ve Mecüc'ün* dünya düzenini kuracak ve İsrail halkını kutsal topraklara geri getirerek, orayı kendilerine ait kılacak olanlar da onlar olacaktır.

İsa'yı عليه السلام kabul eden ve Hristiyan olarak bilinenler (*Kur'ân'da Nasâra olarak geçiyor*), daha sonra *A'lâ* olan Allah tarafından kutsanarak Konstantinopolis'te bir kutsal Hristiyan devleti kurdular; ama onlar bu konuda sınındıklarında *Şabat* yasasına riayet etmeleri ve Hristiyanların çalışmaktan (ve dolayısıyla o sıra balıkçılıktan da) kaçınmaları gerekiyordu, bazıları Tevrat'ta indirilen kutsal yasaya itaat etmeye devam etti ve İsa'nın sadık takipçileri

kaldı. *Kur'ân* onları *Ahl el-İncîl*, yada *incilin halkı*, olarak tanımlıyor. Ancak diğerleri *Şabat* yasasını terk etti ve sonunda Konstantinopolis'ten ayrılarak batı Hristiyanlığını oluşturdu. Yasayı terk etmeleri onları, bir erkeğin başka bir erkekle evlenebildiği ve evlilik cüzdanı alabildiği utanç verici bir sona götürmüştür. Onlar *A'lâ* olan Allah tarafından 'maymun olmaya' lanetlendi. Hristiyan dünyasının tamda bu bölümünden modern batı medeniyeti oluştu.

Bu kitap, Doğunun *Rûm'u* ve Batının *Rûm'u* olarak tanımlanan bu iki Hristiyan dünyası arasındaki ilişkiyi anlatmakta ve Mahşer, yani *Melhame-i Kübra* olarak bilinen Âhir Zaman çatışması hakkında şaşırtıcı bilgiler vermektedir. O Büyük Savaştan sonra Konstantinopolis, dünya sahnesini Kudüs ile paylaşarak, merkezinde yer alacaktır ve Muhammed'in *صلي الله عليه و سلم* dediklerini ve gerçekten Allah'ın bir Peygamberi olduğunu doğrulayacak olaylar yer alacaktır.

Müslüman bir ordu, İslam ve Ortodoks Hristiyanlık dünyası arasında bir ittifakın önünü açmak, için Konstantinopolis'i fethedecektir. *Gerçek Mesih İsa'dan sahte Mesih Deccâle - İslam eskatolojisinde bir yolculuk* adlı kitabım o tarihin sonunu izah etmeye çalışacak, *İnşa'Allah*.

BİRİNCİ BÖLÜM

Deniz kenarında Konstantinopolis diye bir şehir

*M*ustafa Kemal'in laik Türkiye Cumhuriyeti'nin aldığı gizemli bir kararla şehrin adını değiştirmekle kalmayıp, Konstantinopolis adının artık kullanılmamasını sağlayacak adımlar atması sonucunda, bu kitabın yazılabilmesi için yazarın 'Konstantinopolis' adını tarihin müzelerinden geri alması gerekmiştir. Laik Türk lider şehrin adını neden değiştirdi? Neden 'Konstantinopolis' ismi bu gizemli kaderi yaşamak zorunda kaldı? Bu kitap, bu konuya açıklık getirmek için *Kur'ân'a* dönüyor.

Bu İslam'a karşı savaş çağında, düşmanlarımız davranışlarını sorgulamamızı yasaklıyor; ancak bizi susturmak için ellerinden geleni yapmalarına rağmen, hakikatin bir gün geri dönüp onların yalanlarını ortadan kaldırmasını engelleyemeyecekler. Dua ediyoruz ki, bu da mütevazî kitabımızın, Konstantinopolis hakkında *Kur'ân'da* mevcut olan hakikati ortaya çıkarmakla amaçladığı rolü olacaktır.

Bir zamanlar Bizans olarak bilinen şehrin, Roma İmparatoru Konstantin tarafından yeniden inşa edilip başkent olarak seçilmesinden sonra Konstantinopolis adını alması, bizi ilgilendirmiyor. Önemli olan, İsa'nın عليه السلام gönderildiği İsrail halkı içinde onu kabul eden ve gerçek Mesih olarak ona inanan topluluğun bir kısmı, Konstantin'de kendilerini koruyan, onlarla ilgilenen ve onlara adalet ve şefkatle davranan putperest bir Roma İmparatoruna sahip oldukları için kutsanmışlardı. İşte bu Roma İmparatoru daha önce onların tümünü Kudüs'ten ve İsrail topluluğundan kovmuştu, hem İsa'yı عليه السلام kabul edip Hristiyan olarak bilinenleri hem de onu reddedip sonuç olarak sürgünde yaşayan ve yakın topraklarda oraya buraya dağılmış olanlar olarak bilinenleri.

Konstantin sonunda ölmeden Hristiyanlığa geçtiğinde, İsa'ya عليه السلام inanan İsraililer Konstantinopolis'te ev bulmalarıyla kutsanmışlardı ve orda sonunda kutsal İsrail'i örnek alacak bir devlet kurmak istiyorlardı (sonradan Peygamber'in Medine modeli Arabistan'da kurulacaktı). Bu şekilde Konstantinopolis, İsraililerin tümünün kovulduğu kutsal Kudüs'ün yerine geçti. Bu tesadüf değil; daha ziyade ilâhi bir tasarımdır.

Ve Muhammed Peygamberin *صلی الله علیه و سلم* bir *Hadîsi* Konstantinopolis'in nasıl barışçıl bir şekilde *Benî Ishāk* adlı Hristiyan bir halkın eline geçtiğini canlı bir şekilde anlatıyor.

Bu yazar, "Konstantinopolis" adının günümüz sözlüğünden gizemli bir şekilde kaybolmasının, şehrin hem İslam hem de Hristiyan eskatolojisindeki statüsü ve rolüyle doğrudan bağlantılı olduğuna ve dolayısıyla bu kitabın konusunun önemine inanmaktadır.

Kudüs ve Konstantinopolis

İslam eskatolojisi hakkında olan araştırmamız, iki şehrin *Âhir el-Zamân'da* olağan üstü rol oynayacağını ortaya çıkardı, bu şehirler Kudüs ve Konstantinopolis. Bu kitabın yazarı alçakgönüllülükle, her iki şehir hakkında tarihin sonundaki rollerini açıklayan kitapları, yani *Kur'ân'da Kudüs* ve *Kur'ân'da Konstantinopolis*, ilâhi yazma lütfuna mazhar olduğunu anlıyor.

Elbette Kudüs daha önemli çünkü orası tarihin biteceği ve gerçek Mesih'in hakikat ile yalanlara, haksızlığa, zulümlere ve bir dağ kadar yalana (Amerika'ya sakar Mossad/CİA 9/11 saldırısı bu dağın zirvesinde olmasıyla beraber) karşı son ve kesin zafer ile dünyaya hâkim olmaya geleceği yer.

Fakat Konstantinopolis'in de *Âhir zamanında* çok önemli yeri var, Muhammad Peygamber'in سلم الله عليه و سلم kehanetine göre Büyük Savaşta birkaç ay sonra (*yani Melhame-i Kübra*, mahşer günü), bir Müslüman ordusu o şehri fethedecek.

Ve o olay, *Deccâlin* şahsen ortaya çıkmasına neden olacaktır. Gerçekten de Peygamber, üç olayın tümünün (yani Büyük Savaş, Konstantinopolis'in fethi, *Deccâlin* ortaya çıkması) yedi aylık kısa bir süreç içerisinde yer alacağına kehanet etti:

عن معاذ بن جبل، عن النبي صلى الله عليه وسلم
قال: الملحمة العظمى فتح القسطنطينية و خروج
الذجال في سبعة أشهر

el-Câmi'u't-Tirmizî

Okuyucularımızın dikkatine, başka bir *Hadîste* “yedi ay” yerine “yedi sene” diye geçiyor:

حَدَّثَنَا حَيُّوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ الْحَمَصِيُّ، حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ، عَنْ
بَجْرِ، عَنْ خَالِدٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي بَلَالٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
بُسْرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ”بَيْنَ

الْمَلْحَمَةِ وَفَتْحِ الْمَدِينَةِ سِتُّ سِنِينَ وَيُخْرِجُ الْمَسِيحُ
الدَّجَالَ فِي السَّابِعَةِ“ . قَالَ أَبُو دَاوُدَ هَذَا أَصْحَحُ مِنْ
حَدِيثِ عَيْسَى .

Anlatan Abdullah ibn Bûsr:

Peygamber صلى الله عليه و سلم dedi ki: Büyük Savaş ile şehrin fetih arasında altı sene olacak ve *Deccâl* yedinci senede ortaya çıkacak.

Ebû Dâvud dedi ki: Bu İsa bin Yûnus tarafından anlatılan gelenekten (yani yedi ay, yukarda bakınız) daha sağlam.

Sunan, Ebû Dâvud

Bu kitap, 'Konstantinopolis' ismini kelime hazinemize ve günümüz dünyasının gerçekliğine ilişkin söylemimize yeniden kazandırmak amacıyla yazılmıştır. Bu, İslam eskatolojisini anlamamızı kolaylaştıracığı için önemli.

Bu kitap, Mustafa Kemal ve onun laik Türkiye Cumhuriyeti'nin 'Konstantinopolis' ismini tarihin müzelerine gönderme kararına meydan okumakta ve Türkiye'de, Balkanlar'da ve başka yerlerde şehrin isminin değiştirilmesini destekleyen Müslümanlara Muhammed Peygamberin صلى الله عليه و سلم bu şehir

hakkında Konstantinopolis (Arapça: Konstantiniyye) olarak bahsettiğini hatırlatmaktadır.

Peygamber bu şehri o isimle andıysa, takipçilerine aynısını yapmak sünnet olur. Bazı şahısların, bu yazar gibi insanların şehir hakkında Muhammed Peygamberin صلي الله عليه و سلم kullandığı isimle bahsetmesinden rahatsız olması gerçekten utanç verici ve yüz kızartıcı bir durumdur.

Bu yazar ve insanlar arasında *Âhir* zamanında uyanık olanlar (diğerleri uyuyor) Peygamber صلي الله عليه و سلم tarafından kullanılan isme dönmeyi seçme ve bunu ona olan saygı ve sevgiden dolayı yapma özgürlüğünden mahrum bırakılamaz; bu nedenle 'Konstantinopolis' adı, bu kitabın başlığında ve metnin tamamında meydan okurcasına ve belirgin bir şekilde kullanılmıştır.

Bu kitabı okuyan ve Muhammed Peygambere صلي الله عليه و سلم karşı kalplerinde samimi sevgi ve saygı besleyen daha önce bu kitabın konusunu anlayamamış, dolayısıyla Konstantinopolis'in durumunu ve tarihteki rolü hakkında yanlış yönlendirilmiş birçok Müslüman var. Bu yanlış yönlendirilmiş Müslümanların doğruya yönelmelerine dua ediyoruz ve mütevazi okurlarımızdan aynısını rica ediyoruz. *Amîn!*

Şehrin önemi

Konstantinopolis iki millete önemli. İsraililerin Hristiyan olarak bilinen ve 1000 yıldan fazla bir süre boyunca Hristiyan âleminin kenti olarak el üstünde tutulan kısmı için önemli. Ayrıca, içinde *Ayasofya* olarak bilinen (kutsal Kudüs dışında) en önemli Hristiyan katedrali yer aldığı için de ona değer veriyorlardı.

Şehir Müslümanlar içinde önemlidir, çünkü Muhammed Peygamber ﷺ, şehrin *Âhir* zamanında Müslüman bir ordu tarafından fethedileceğini kehanet etti.

Hristiyan okuyucu, Müslümanların neden Hristiyanlığın kalbinde bulunan şehri fethetmek istediklerini bilmek ister. Dolayısıyla bu konuyu okuyucularımıza açıklamak için acele etmeliyiz, ve eğer Peygamber'in Peygamberliğini açıklayacaksak cevaplamamız gereken ilk soru, Konstantinopolis'in fethi kehanetinin 1453 yılında genç Osmanlı Sultanı Fatih Mehmet liderliğindeki bir Osmanlı ordusunun şehri İslam adına fethetmesiyle gerçekleşip gerçekleşmediğidir?

İKİNCİ BÖLÜM

Muhammed'in صلى الله عليه وسلم kehanet ettiği Konstantinopolis'in Müslüman bir ordu tarafından Fethi gerçekleştirdi mi?

*M*uhammed Peygamber صلى الله عليه وسلم sadece tek tanrı olan Allah'ın gerçek bir Peygamberinin kehanet edebileceği gibi, Müslüman ordunun bir gün Konstantinopolis'i fethedeceğini kehanet etti. O orduyu övdüğü gibi komutanı da övdü:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لتفتحن
القسطنطينية، فلنعم الأمير أميرها، ولنعم الجيش
ذلك الجيش. رواه أحمد في المسند وغيرها.

“Kuşkusuz Konstantinopolis'i fethedeceksiniz ve bu ne güzel bir ordu ve ne güzel bir komutan olacak.”

Musned, İmam Ahmed

Anlayışlı okuyucu, elbette orduyu neden övdüğünü bilmek ister? Ve o ordunun komutanını neden övdü?

Muhammed Peygamberden صلى الله عليه و سلم birkaç kehaneti, şehrin *Âhir* zamanında bir Müslüman ordusu tarafından fethedileceğini ortaya koymaktadır. Bizim bu kehanetler hakkında analizimiz, fethin, açıkça ve kuşkusuz, gerçekleşmediğini gösterir. Dolayısıyla, 1453 yılında Osmanlıların Konstantinopolis'i fethetmesi Muhammed Peygamberin صلى الله عليه و سلم kehanetin gerçekleşmesi olarak nitelendirilemez.

Burada, Konstantinopolis'in Müslüman bir ordu tarafından fethedileceği kehanetinin henüz gerçekleşmediğini açıkça gösteren iki kehanet yer almaktadır:

حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، حَدَّثَنَا هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ،
حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَابِتِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ
مَكْحُولٍ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ يُحَاِمِرٍ،
عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ”عُمَرَانُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ خَرَابٌ يَثْرِبُ
وَحَرَابٌ يَثْرِبُ خُرُوجِ الْمَلْحَمَةِ وَخُرُوجِ الْمَلْحَمَةِ فَتُحُ

فُسُطَنْطِينِيَّةَ وَفَتَحَ الْفُسُطَنْطِينِيَّةَ خُرُوجِ الدَّجَالِ“. ثُمَّ
 ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى فَخِذِ الَّذِي حَدَّثَ - أَوْ مَنْكِبِهِ -
 ثُمَّ قَالَ إِنَّ هَذَا لِحَقُّ كَمَا أَنَّكَ هَا هُنَا أَوْ كَمَا أَنَّكَ
 قَاعِدٌ . يَعْنِي مُعَاذَ بَنِ جَبَلٍ.

Muâz ibn Cebel rivayetine göre Peygamber şöyle buyurmuştur:

Beytulmakdis (yani Kudüs) gelişirken (yani dünyanın merkezindeyken), Yesrib (yani Medine) harabe halinde olacaktır (yani Yesrib kimsesiz ıssızlık içinde olduğunda); Yesrib harabe olduğunda Büyük Savaş gerçekleşecek ve Konstantinopolis fethedilecek ve Konstantinopolis fethedildiğinde *Deccâl* ortaya çıkacak (yani şahsen ortaya çıkacak). O (Peygamber) eliyle uyluğuna veya omzuna vurdu ve şöyle dedi: Bu, senin burada olduğun veya oturduğun (Muâz b. Cebel'i kastediyor) kadar doğrudur.

Musned, İmam Ahmed; Sunan, Ebû Dâvud

Peygamber ayrıca bize şunu da bildirmiştir:

عن معاذ بن جبل، عن النبي صلى الله عليه وسلم
 قال: الملحمة العظمى وفتح القسطنطينية و خروج
 الدجال في سبعة أشهر

Büyük Melhame-i Kübra, Konstantinopolis'in fethi ve
 Deccâlin çıkışı yedi ay içinde gerçekleşecektir.

Sunan, Tirmizî; Sunan, Ebû Dâvud

Muhammed Peygamber Konstantinopolis şehrinin Müslüman bir ordu tarafından fethedilmesi olayının, Kudüs'ün dünyada özel bir statü kazanmasıyla başlayacak olan bir zaman çizelgesine uygun olarak gerçekleşeceğini açıkça bildirmiştir. Kudüs olarak da bilinen *Beytulmakdis'in* inşa edileceği ve *Medine* olarak da bilinen *Yesrib'in* harabe halinde olacağı bir zamanı kehanet etti. İnşaat benzetmesi, Kudüs'ün dünyanın merkezinde yer alacağı, *Medine'nin* ise kimsesiz bir ıssızlık içinde olacağı bir zamanı tanımlamak için kullanılmıştır.

Okuyucularımız hem Kudüs'ün hem de *Medine'nin* şu anda dünyada tam olarak kehanette tarif edilen konumlarda olduğunu kesinlikle kabul edeceklerdir. Ve daha da önemlisi, okuyucularımız bu zamandan önce ne Kudüs'ün dünyanın merkezinde yer alan bir

konumda olduğunu ne de *Medine'nin* Kudüs'le kıyaslandığında ıssız ve terk edilmiş bir durumda olduğunu, kesinlikle fark edeceklerdir.

Siyasi ve diplomatik tarihte, 1914-1918 yıllarında gerçekleşen birinci Dünya Savaşı öncesinde Kudüs'ün bir gün dünyanın merkezinde yer alabileceğine dair bir ipucu yoktu. Bilinen tek şey, Siyonist Hareketin 1897'de İsviçre'nin Basel kentinde kurulduğu ve Siyonistlerin, şehri Osmanlı İmparatorluğundan satın almak istedikleriydi. Ancak 1917'de tarihte bir dizi olay meydana gelmeye başladığında Kudüs aniden ve gizemli bir şekilde yeniden dünya sahnesine çıktı. İşte o olaylardan bazıları:

- Bir İngiliz ordusu Kudüs'ü fethetti 1917;
- İngiliz Hükümeti 1917 yılında diplomasi tarihinin en garip ve gizemli beyannameyi, yani Balfour Deklarasyonu'nu yayınladı; bu beyannamede İngiltere, kutsal Topraklarda, kral Davut'un kutsal İsrail devletini yeniden kuracak olan Yahudi devletini ayağa koyma niyetini beyan etti.
- Daha sonra Yahudiler Kudüs'ü kendilerine ait olarak geri almak üzere geri getirildi.
- 1948 yılında kutsal topraklarda bir İsrail devleti kurulmuştur.

Dünya *aniden*, insanlığın dini ve siyasi tarihinde, eşi benzeri olmayan bir olguyla karşı karşıya kalmıştı; Kudüs dünya meselelerinde *aniden* önemli hale gelmişti. Aslında *Âhir el-Zamân'daki* son geri sayım 1898'deki Firavun'un cesedinin keşfiyle başladı (Bakınız "*Kur'ân'da Kudüs*" adlı kitabım).

İsrail, 1967'de Kudüs'ün İsrail tarafından fethedilmesiyle sonuçlanan savaşa kadar sürekli olarak güç ve etki kazanmıştır. 2017 yılında ABD Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıdı ve sonucunda kehanet kanıtlarla doğrulanıyor. Kudüs'ün şu anda dünyanın merkezinde yer aldığına dair herhangi bir şüphe varsa, okuyucularımız İsrail'i eleştiren Malcolm X'in yanı sıra bir Amerikan Başkanı da dahil olmak üzere her Amerikalı politikacı ve önde gelen kamusal figürün başına gelen kaderi mutlaka düşünebilirler.

Kudüs'ün artık dünyanın merkezinde yer aldığı kabul edilebildiği gibi, *Medine* şehrinin *Kudüs'le kıyaslandığında* ıssız bir durumda olduğu da okuyucularımız için aynı derecede açık olmalıdır. *Şu anda Medine'nin* dünya işlerinde kesinlikle hiçbir rolü yoktur.

Peygamber'in kehaneti, Büyük Savaş ya da *Melhame-i Kübra* (Yahudi-Hristiyan eskatolojisinde Armageddon olarak bilinir) Kudüs'ün dünyanın

merkezinde yer aldığı ve *Medine'nin* buna kıyasla kimsesiz bir durumda olduğu zaman gerçekleşeceğini bildirmekle devam etti. Büyük Savaş ya da *Malhame-i Kübra* henüz gerçekleşmemiş olmakla birlikte, kehanete göre bunun *Âhir Zaman* olaylarının zaman çizelgesinde gerçekleşecek bir sonraki büyük olay olduğu açıktır.

Peygamber'in o Büyük Savaş'la ilgili söylediği en şaşırtıcı şeylerden biri, bu savaşın Fırat nehrinin altından çıkacak bir altın dağı için yapılacağı ve bu altın dağı için savaşan tüm savaşçıların %99'unun öldürüleceğidir:

وعنه رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب يقتتل عليه، فيقتل من كل مائة تسعة وتسعون، فيقول كل رجل منه: لعلي أن أكون أنا أنجو". وفي رواية: "يوشك أن يحسر الفرات عن كنز من ذهب، فمن حضره فلا يأخذ منه شيئاً"

(متفق عليه).

Ebû Hüreyre şöyle anlattı: Allah'ın elçisi ﷺ buyurdu: "Fırat nehri kuruyup, insanların savaşıacağı bir dağ kadar altını ortaya çıkarmadan son vakit gelmeyecek. Yüz kişiden doksan dokuzu (savaşta) ölecek ve aralarındaki her adam: 'Belki de hayatta kalan tek kişi ben olabilirim' diyecek."

Bir başka rivayet de şöyledir: "Fırat nehrinin kuruyarak altın hazinesini ortaya çıkaracağı zaman yakındır. O zaman kim hayatta olursa olsun, ondan bir şey almasın."

Sahih Buhârî; Sahih Muslim

İnsanlık tarihinde böyle bir savaş henüz hiç yaşanmamıştır, dolayısıyla *Melhame-i Kübra* halihazırda gerçekleşmiş olduğu yönündeki her türlü iddia saçmalık olarak reddedilmelidir!

Gerçekten de, Fırat nehrinin altındaki petrol okyanusu 1974 yılında bir altın dağı olarak işlev görmeye başladığından ve bunun sonucunda Petrodolar para sistemi ortaya çıktığından, bu "altın dağı" için yapılacak böyle bir savaşın şimdi gerçekleşmesini bekleyebiliriz. Rusya ve Çin şimdi bu adaletsiz para sistemine meydan okumaktadır ve bu da eskatolojide *Melhame-i Kübra* ya da Armageddon olarak bilinen yaklaşan nükleer savaşı tetikleyen ana neden olacaktır. Okuyucularımızın NATO'nun aksine

Rusya ve Çin'in o altın dağı için savaşmadıklarını, aksine adaletsiz Petrodolar para sistemine karşı savaştıklarını anlamaları son derece önemlidir. Dolayısıyla her 100 kişiden 99'nun öldürüleceği kehaneti onlar için geçerli değil.

Dünya ancak *Melhame-i Kübra* (yani Büyük Savaş) gerçekleştikten sonra Muhammed Peygamberin ﷺ Müslüman bir ordunun Konstantinopolis'i fethedeceği kehanetinin gerçekleşmesine tanık olacaktır.

Muhammed Peygamberin ﷺ yukarıda alıntılan bir başka kehaneti, fethin Büyük Savaş veya *Melhame-i Kübra'dan* hemen sonra gerçekleşeceğini ve *Deccâlin* daha sonra (şahsen) bir hızla ortaya çıkacağını ve o hızla her üç olayın da sadece yedi aylık bir süre içinde gerçekleşeceğini öngörmektedir.

Bu süre ister yedi ay ister yedi yıl olsun, *Melhame-i Kübra* ya da Büyük Savaş gerçekleşir gerçekleşmez olayların çok hızlı gelişeceğini ve dolayısıyla Büyük Savaş başladığında bu konuyu açıklamak için zaman kalmayacağını göstermektedir.

Bu nedenle, bu konunun Büyük Savaş gerçekleşmeden önce açıklanması gereklidir ve bu da tam olarak dünyanın şu anda içinde bulunduğu zaman dilimidir.

Bu yazar, bu mütevazı kitabın tam da bu zamanda yazılmasından dolayı yüce Allah'a minnettardır.

Artık okuyucularımız için, Muhammed Peygamber صلي الله عليه و سلم tarafından kehanet edilen Konstantinopolis fethinin, aslında henüz gerçekleşmemiş olmasına rağmen, çoktan gerçekleşmiş olduğu yönündeki herhangi bir iddianın yanlış olarak reddedilmesi gerektiği oldukça açık olmalıdır.

Yedi aylık ya da yedi yıllık bir süreyi kabul etmemizin bir önemi yok, gerçek şu ki 1453 yılı çok uzun bir zaman önceydi ve bu nedenle Sultan Fatih Mehmet'in en sıkı destekçileri bile *Deccâlin* 1453 yılı Osmanlı fethinden kısa bir süre sonra ortaya çıktığına dair hiçbir kanıt olmadığını kabul etmelidir.

Kehanetin henüz gerçekleşmiş olmaması, *Âhir* zamanda Konstantinopolis'i fethedecek olan Müslüman ordusunun bir Hristiyan şehrini fethetmeyeceğini ima eder, zira 1453 yılında Osmanlıların Konstantinopolis'i fethetmesi sonucunda şehir zaten küçük ve önemsiz bir Hristiyan nüfusa sahip, neredeyse tamamen Müslüman bir şehir haline gelmiştir.

Hem Hristiyan hem de Müslüman okuyucularımız şimdi bu tamamen anlaşılabilir soruyu soracaklardır: Müslüman bir ordu neden zaten Müslümanlar tarafından fethedilmiş ve dolayısıyla nüfusu neredeyse tamamen Müslüman olmuş bir Konstantiniyye'yi fethetmek istesin? Ve Muhammed Peygamber ﷺ neden o orduyu ve komutanını övsün? Peygamber'in böyle davranmasının bir nedeni olmalıdır. Bu sorunun cevabı, Konstantinopolis'in Osmanlı Sultanı Fatih Mehmet tarafından fethinin Muhammed Peygamberin ﷺ kehanetini yerine getirdiğine inanan Türkiye, Balkanlar ve diğer yerlerdeki sevgili Müslüman kardeşlerimiz için daha da önemlidir. Bu tür Müslümanların nesillerce Fatih Sultan Mehmed'in Peygamber tarafından övülen ordu komutanı olduğuna, hayatları boyunca, inanarak yaşamışlardır. Sonuç olarak, bu yalan diyetiyle beslenenler, Konstantinopolis'i fetheden Osmanlı ordusunu ve o ordunun komutanı Fatih Sultan Mehmet'i sürekli olarak övmüşlerdir! Şimdi, daha önce hiç anlamadıkları gibi, Muhammed Peygamberin ﷺ tam da bu nedenle, halen daha gelecek olan ve 1453'te yapılan hasarı onaracak olan orduyu ve komutanı övdüğünü anlayacaklardır.

Böyle Müslümanlara sunduğumuz tavsiye, bu kitapta yer alanlara ek olarak, mübarek *Kur'ân'a* ve Muhammed Peygamberin *صلي الله عليه و سلم* *Hadîsine*, *Kur'ân'la* uyum içinde oldukları ve çatışmadıkları sürece her zaman sadık kalmalarıdır. Dolayısıyla, sahadaki gerçekler *Kur'ân'la* uyum içinde olmadığına, kendilerini bu gerçeklerin 'görünüşü' ile 'gerçekliğinin' birbirinden farklı olduğunu kabul etmeye hazırlamalılar. Olayın 'görünüşü', Osmanlı ordusunun ve Fatih Sultan Mehmet'in Allah'ın savaş hukuku ve savaşın yürütülmesine ilişkin emirlerine uygun olarak savaş yürüttüğü, gerçekte ise bunun tam tersi olduğudur! Şimdi belki de Peygamber'in neden o 1453'teki fetihde işlenen büyük yanlış düzeltmek için Konstantinopolis'i fethedecek olan komutanını övdüğünü anlayabilirler.

Bu soruya cevap verebilmek için ve Konstantinopolis'in hem tarihin akışı içindeki konumunu ve rolünü hem de tarihin sonunda ne zaman doruğa ulaştığını tespit etmek amacıyla *Kur'ân'a* ve Muhammed Peygambere *صلي الله عليه و سلم* dönmemiz gerekiyor. Özellikle Konstantinopolis'teki Hristiyan varlığının ve Hristiyan âleminin şehir üzerindeki kontrolünün ilâhi bir emir olup olmadığını bilmemiz gerekir dolayısıyla şimdi bu konuya dönüyoruz.

Konstantinopolis'in Hristiyan şehri haline gelişi!

*B*urada, zamanında bir putperest Roma şehri olan Konstantinopolis'in nasıl Hristiyanlar tarafından savaşımadan fethedildiğini anlatan bir *Hadîs* var. Bizim görüşümüze göre bir şehrin savaşımadan fethedilmesi, o şehrin barışçıl bir şekilde ele geçirildiğini gösterir. *Hadîs*, Konstantinopolis'in Hristiyan fethinin ilâhi bir emir olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Konstantinopolis fethinin Muhammed Peygamber صلی اللہ علیہ و سلم tarafından kehanet edilen bir fetih olamayacağı açıktır, çünkü bu fetih Peygamberden övülen Müslüman bir ordu ve komutan ile, ordunun zaferiyle sonuçlanan bir askeri mücadele yoluyla gerçekleştirilmemiştir.

Hadîs bizi şöyle tarif edilen bir şehre yönlendiriyor:

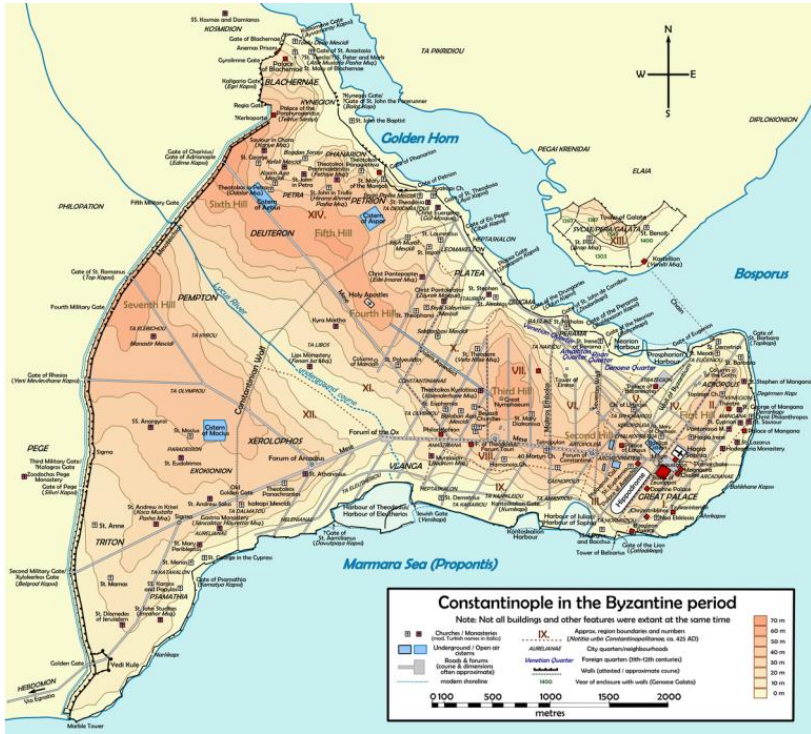
... جَانِبٌ مِنْهَا فِي الْبَرِّ وَجَانِبٌ مِنْهَا فِي الْبَحْرِ

... kentin bir tarafı karada ve bir tarafı denizde.

Bunun, bir tarafı karaya bitişikken diğer tarafı, yani şehrin geri kalanı denizle çevrili, dolayısıyla bir yarımada olan şehrin coğrafi bir tanımı olduğunu anlıyoruz.

Hadîs, şehrin üç tarafı olduğunu ve her bir tarafın fethinin ilâhi birliğe ve benzeri şeylere çağrı ile gerçekleştirildiğini anlatmaya devam eder. *Benî İshâk* olarak tanımlanan bir kavim şehri savaşmadan fetheder. Bunlar Allah'tan başka ilah olmadığını ve Allah'ın yüce olduğunu **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** ilan eder ve şehrin üç tarafının birbirini ardına yenilir.

Hadîste verilen coğrafi tanıma uyduğu için şehrin Konstantinopolis olduğunu tespit ediyoruz. Konstantinopolis'in bir kısmı karaya bitişikken diğer kısmı su ile çevrilidir. Ayrıca bunu, *Hadîs*'te şehrin üç tarafının yenildiğinden bahsedildiği ve Konstantinopolis'in üç tarafı olduğu için, yapıyoruz. Bir tarafı karaya bitişiktir, ancak diğer tarafı bir üçgenin kalan iki kenarı şeklinde denize doğru çıkıntı yapar. (Bakınız: Resim.)

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، - يَعْنِي
 ابْنَ مُحَمَّدٍ - عَنْ ثَوْرٍ، - وَهُوَ ابْنُ زَيْدِ الدِّيلِيِّ - عَنْ
 أَبِي الْعَيْثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَالَ "سَعْتُمْ بِمَدِينَةِ جَانِبٍ مِنْهَا فِي الْبَرِّ وَجَانِبٍ
 مِنْهَا فِي الْبَحْرِ". قَالُوا نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ "لَا
 تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَغْزَوْهَا سَبْعُونَ أَلْفًا مِنْ بَنِي

إِسْحَاقَ فَإِذَا جَاءُوهَا نَزَلُوا فَلَمْ يُقَاتِلُوا بِسِلَاحٍ وَمَلَمْ
يَرْمُوا بِسَهْمٍ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ . فَيَسْقُطُ
أَحَدُ جَانِبَيْهَا“ . قَالَ ثَوْرٌ لَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قَالَ ”الَّذِي
فِي الْبَحْرِ ثُمَّ يَقُولُوا الثَّانِيَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ .
فَيَسْقُطُ جَانِبُهَا الْآخَرَ ثُمَّ يَقُولُوا الثَّلَاثَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ . فَيَفْرَجُ لَهُمْ فَيَدْخُلُوهَا فَيَعْنَمُوا فَبَيْنَمَا هُمْ
يَقْتَسِمُونَ الْمَعَانِمَ إِذْ جَاءَهُمُ الصَّرِيحُ فَقَالَ إِنَّ
الدَّجَالَ قَدْ خَرَجَ . فَيَتْرُكُونَ كُلَّ شَيْءٍ وَيَرْجِعُونَ“ .

Ebû Hüreyre Allah'ın Elçisinin (kendisine selâm olsun) şöyle dediğini rivayet etmiştir:

Bir tarafı karada, diğer tarafı denizde olan bir şehirden söz edildiğini işitmişsinizdir. Dediler ki: Allah'ın elçisi, evet. Bunun üzerine şöyle buyurdu: Benî İshâk'tan yetmiş bin kişi oraya saldırmadıkça kıyamet kopmaz. Oraya vardıklarında ne silahla savaşıyorlar ne de ok yağdıracaklar, sadece "Allah'tan başka ilah yoktur ve Allah en büyüktür" derler ve bir tarafı yenilir. Taur (anlatanların biri) dedi ki: Ben onun şöyle dediğini sanıyorum: Okyanusun kenarındaki kısım. Sonra ikinci kez şöyle derlerdi: "Allah'tan başka ilah yoktur ve Allah en büyüktür" derler ve ikinci taraf da düşer ve

şöyle derler: "Allah'tan başka ilah yoktur ve Allah en büyüktür" derler ve onlar için kapılar açılır ve oraya girip savaş ganimetlerini toplayıp aralarında dağıtırlar ki o sıra şöyle bir ses duyulur: Şüphesiz *Deccâl* geldi. Ve böylece her şeyi orada bırakıp geri dönerler.

Sahîh, Muslim

Beni İshâk'ı Nebî Muhammed صلي الله عليه و سلم Ümmeti ile özdeşleştirmek için kullanılabilecek hiçbir emsal yoktur; dolayısıyla Konstantiniyye'nin *Beni İshâk* tarafından fethi, şehrin bir Müslüman ordusu fethi anlamına gelemes.

İkinci olarak, *Nebî Muhammed* صلي الله عليه و سلم Ümmetine mensup olan Müslümanlar, Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğunu da beyan ederek tamamlamadan Allah'tan başka ilah olmadığına dair şahadetini ilan etmezler. Dolayısıyla *Beni İshâk*, yüce Allah'a ibadet eden, ancak Muhammed صلي الله عليه و سلم Ümmetine mensup olmayan bir kavim olmalıydı.

Peygamberimiz *Benî İshâk* olarak kimden söz ediyordu?

A'lâ olan Allah zaten *Benî İsrâîl* terimini onlara seçti, neden Peygamber İbrahim'in yani *Benî İbrahim* صلي الله عليه السلام soyundan gelenler hakkında oğlu İshak yani *Nebî İshâk* صلي الله عليه السلام aracılığıyla, *Benî İshâk* olarak bahsetsin? Yeni bir *Benî İshâk* teriminin

kullanılmasının tek olası açıklaması, bu terimin İsa Mesih'i عليه السلام gerçek Mesih olarak kabul eden İsrail halkının bir kısmını, onu reddeden *Benî İsrâîl* halkının diğer kısmından ayırmak için oluşturulmuş olmasıdır. Sonuç olarak, bu *Hadîste* kehanet edilen Konstantinopolis'in fethi, şehrin savaş yoluyla gerçekleşmeyen bir Hristiyan fethine atıfta bulunur ve Konstantinopolis'in putperest olmaktan çıkıp bir Hristiyan şehri haline gelmesi tam da bu barışçıl yolla gerçekleşmiştir.

Ancak *Hadîs*, şehrin üçüncü tarafının düşmesinden sonra şehrin kapılarının *Benî İshâk'a* açıldığı ve ardından zafer ganimetlerini paylaşmaya başladıkları bilgisiyle sona erdiğinde bir sorun ortaya çıkmaktadır. Belli ki bu, şehrin barışçıl bir şekilde ele geçirilmesiyle bağdaşmıyor.

Hadîs ayrıca *Deccâlin*, şehir Hristiyan olur olmaz, Konstantinopolis'e gireceğini bildirmektedir. Dolayısıyla bu *Hadîste* verilen *Deccâlin* serbest bırakılma tarihi ile kendisinin Peygamberin sağlığında bırakılmasına dair *Hadîs* sonucuna vardığımız bilgiler arasında bir uyumsuzluk sorunu vardır.

İbn Sayyâd'ın *Hadîsinden* *Deccâlin* salıverilmesinin Medine'ye hicretten kısa bir süre sonra gerçekleştiği sonucunu çıkardığımız göre, bunun anlamı ya

Deccâlin salıverildiği bu iki tarih arasında bir çelişki olduğu ya da şehrin üç surunun birkaç yüzyıl içinde yıkılmış olması gerektiği - Konstantinopolis'in Konstantin'in ölümünden kısa bir süre sonra bir *Hilâfet* devleti ya da kutsal Hristiyan devleti haline gelmesinden ziyade, şehrin kutsal Konstantinopolis'e dönüşümü için aşama aşama ilerleyen bir süreç söz konusu olmasıdır.

Şehrin Hristiyanlarca fethinin tamamlanması *Deccâlin* hemen ortaya çıkmasına neden oldu, dolayısıyla Hristiyan Bizans İmparatorluğu'nu İslam'a karşı düşmanca bir tavır benimsemesini zorladı ve aslında bu, Müslümanların karşılaştığı *Rûm'un* ilk yüzüydü.

Okuyucularımız, bu kitabın Hristiyan Konstantinopolis'te ortaya çıkan *Deccâlin*, sonunda Kudüs'ten dünyayı yönetme misyonunu doğrudan etkileyen kanıtları okumayı dört gözle bekleyeceklerdir.

Fakat, şu anda daha fazla okuyucuya, yukarıda alıntılanan *Hadîsin*, Konstantinopolis'in Hristiyan bir şehir haline geçişinin ilâhi bir takdir olduğuna dair kanıt verdiğine hatırlatmakla ilgileniyoruz.

Kur'ân'da Konstantinopolis

*R*oma İmparatorluğu'nun *Mescid-i Aksa'yı* ya da Süleyman, yani *Nebî Süleyman* عليه السلام Tapınağı'nı yıkmasının ve İsrail halkını hem şehirden hem de kutsal toprakların geri kalanından sürmesinden sonra İsrail halkın Kudüs'ü kaybetmelerini, *Kur'ân* daha sonra şehre geri dönmelerini engelleyen ilâhi bir yasağın konulduğu ek bilgisiyle bu olaya atıfta bulunmuştur. Bu yasak Yecüc ve Mecüc zamanına kadar yürürlükte kalacaktır:

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٥٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا
فُتِحَتْ يَا أُجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ

Kur'ân, el-Enbiyâ, 21:95-6

Helak ettiğimiz ve halkını sürdüğümüz bir şehre (yani Kudüs'e) öyle bir yasak konmuştur ki, Yecüc ve Mecüc serbest bırakılıncaya ve sonra her yöne dağılıncaya kadar, onlar, yani halk, o şehri kendi şehirleri olarak geri almak için asla geri dönemezler.

Kur'ân, bu şekilde kovulan İsrailoğullarının bir kısmının İsa'yı عليه السلام gerçek Mesih olarak inandıklarını, diğer bir kısmının ise onu reddettiklerini kabul etmiştir. (Bkz. *Kur'ân, el-Saf*, 61:14)

Yukarıda alıntılan *Âyetle* ilgili yorumumuz, söz konusu şehrin Kudüs olduğu yönündedir. Sonuç olarak, tüm İsrail halkının, hem İsa'yı Mesih olarak kabul edip onu izleyenlerin hem de onu reddedenlerin, Kudüs'ten ve kutsal topraklardan kovulmasının ilâhi olarak emredildiğini anlıyoruz.

Fakat *Kur'ân* daha sonra şu açıklamayı yapmıştır:

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ
ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Kur'ân, el-A'râf, 7:168

Ve onları ayrı topluluklar halinde yeryüzünün her tarafına dağıttık; onlardan kimi dürüst idi, kimi de ondan daha azı, sonuncusunu, yollarını düzeltsinler diye hem nimetlerle hem de musibetlerle denedik.

O zamanlar dünya, insanlığın dini tarihinde inanılmaz bir gösteriye tanık oldu. İsa'yı عليه السلام reddeden ve bundan böyle *el-Yahûd* (yani Yahudiler)

olarak bilinenler, onu kabul eden ve bundan böyle *el-Nasâra* (yani Hristiyanlar) olarak anılanlardan bir Ümmet olarak ayrılmışlardır.

Yahudiler Mesih'i reddettikleri için parçalara ayrılarak, çeşitli topluluklar halinde dünyanın dört bir yanına dağıtılıp cezalandırıldılar.

Artık Yahudilerden ayrı bir Ümmet olarak tanınan ve *Kur'ân'da Ehl-i İncil* (el-Mâide, 5:48) ve bir *Hadîste* de *Benû İshâk* olarak adlandırılan Hristiyanlara farklı muamele edilmiştir. Yahudilerle aynı kaderi paylaşıp paramparça olmak ve yeryüzünün dört bir yanına dağılmak yerine, yüce Allah tarafından sonunda başkenti Konstantinopolis olan kendi devletlerine sahip olmaları için kutsanmışlardır. Üçüncü bölüm bunun nasıl gerçekleştiğini anlatmaktadır. *Kur'ân* bu kutsal Hristiyan devletten *Rûm* olarak söz ediyor.

Kur'ân ayrıca, her ikisi de *Benû İsrâîl'den* çıkmış olan bu iki topluluğu, yani Yahudi Ümmeti ile Hristiyan Ümmetini, *Ehl-i Kitâb* olarak adlandırmayı tercih etmiştir.

Okuyucularımız artık Konstantinopolis'in neden İsa'yı عليه السلام Mesih olarak reddeden Yahudilere bir kâbus olmaya devam ettiğini anlayabilirler, çünkü orası onu gerçek Mesih olarak kabul edenlerin evi oldu. İsa عليه السلام ile ilgili reddettikleri her şeyi

sembolize ettiği için Konstantinopolis tarafından tehdit edildiklerini hissediyorlar. Konstantinopolis'in, Hristiyanlara düşman olanlar tarafından işgal edildiğini ve Konstantinopolis adının tarihin müzelerine gömüldüğünü görmekten hiçbir şey onları daha fazla memnun edemezdi.

Kudüs'ün *Kur'ân'da* bile kutsal toprakları ve onun içindeki kutsal İsrail devleti'ni sembolize etmek için kullanılması gibi, 'Konstantinopolis' de *Kur'ân'ın* Rûm olarak adlandırdığı kutsal Bizans Hristiyan İmparatorluğu'na atıfta bulunmak için kullanılabilir. Konstantinopolis sadece bu İmparatorluğun başkenti değil, aynı zamanda İmparatorluğun ruhani kalbi olan *Ayasofya* Katedrali'nin de bulunduğu şehirdi. Bu sembolik anlamda Konstantinopolis'in *Kur'ân'da* Rûm *Sûresi* olarak kutsal Bizans Hristiyan İmparatorluğu'nun adını taşıyan bir *Sûre'de* (yani, Bölüm) yer aldığı kabul edilebilir. Ancak bu, *Kur'ân'da* Konstantinopolis şehrine yapılan tek referans değildir.

Kur'ân ve Rûm

Rûm kelimesi *Sûrenin* ilk *Âyetinde* geçer ve *Kur'ân'ın Rûm* kelimesini kullandığı tek örnek bu olsa da kelimesi geçtiği kutsal Kitap pasajı yine de yüce Allah'ın Rumları ilâhi yardımına layık bir Hristiyan kavim olarak tanıdığını göstermeye yeterlidir. Bu nedenle onlar ne İsa'nın عليه السلام getirdiği dini terk etmiş ne de Ümmeti (yani İsa'yı عليه السلام takip eden dini topluluk) olmaktan çıkmış bir kavimdir. Aksine, *Rûm* bu *Sûre'de* İsa'nın عليه السلام ilâhi tanınmış Ümmetidir ve sonucunda Konstantinopolis sıradan bir şehir değildi. İsa'yı عليه السلام takip eden topluluğunun başkentiydi.

Rûm Sûresi ayrıca *Rûm* ile *Nebî Muhammed'in* صلى الله عليه و Ümmeti arasında olumlu bir ilişki kurmuştur.

İşte *Kur'ân'dan el-Rûm Sûresinin* Arapçası (*Sûre numara 30: Âyet 1-7*).

Asil okuyucuya, *Kur'ân'ın* mucizevi Arapça metninin diğer dillere tercüme edilmesi imkânsız olduğunu hatırlatırız ve bu nedenle her *Âyet* için sadece açıklama ve tefsir sunuyoruz. Bir yorumun doğru olup olmadığını yalnızca yüce Allah teyit edebileceğinden, *Kur'ân'ın* bir yorumunu sunma girişiminde bulunduğumuzda bunu her zaman belirtmeye özen gösteriyoruz:

الم

Kur'ân, el-Rûm, 30:1

Elif Lâm Mîm.

İlk Âyet Arap alfabesinin sadece üç harfinden oluşmaktadır. Bunun gibi Âyetler Kur'ân'ın iki bölümünden birine aittir. Âyet Muhkem (Muhkemât) olarak bilinen ilk kısım, açık olan ve sadece açıklama gerektiren Âyetlerden oluşur. Âyet Muteşâbih (Muteşâbihât) olarak bilinen ikinci kısım ise, anlamın keşfedilmesi için yorumlanması gereken yukarıdaki gibi Âyetlerden oluşur. Ancak Kur'ân, bir yorumun doğru olup olmadığını yalnızca Allah'ın onaylayabildiğini uyarıyor (bkz. Âl-i İmrân Sûresi, 3:7). Dolayısıyla, Kur'ân'ın bu tür Âyetleri yorumlandığında, hiç kimse bu yorumu kabul etmek zorunda değil. Bu yazar, Kur'ân'ın sadece Arap alfabesinin harflerinden oluşan bu tür Âyetlerinin yorumunu, 'Kur'ân ve Yıldızlar – Kur'ân'ı incelemenin metodolojisi' adlı kitabında sunmuştur.

عَلَبَتِ الرُّومُ

Kur'ân, el-Rûm, 30:2

Rûm yenildi.

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

Kur'ân, el-Rûm, 30:3

Yenilgi, yakınlarda bulunan bir ülkede gerçekleşti; ancak, bu yenilgilerine rağmen, yakında zafere ulaşacaklar.

فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

Kur'ân, el-Rûm, 30:4

Zafer sadece birkaç yıl içinde gelecektir: çünkü Allah *Rûm'un* zaferini - hem öncesinde hem de sonrasında - takdir edendir, ve *Rûm'un* zafer gününde bu *Kur'ân'a* inanan müminler bu zaferi mutlulukla karşılayacak ve sevineceklerdir.

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Kur'ân, el-Rûm, 30:5

Zafer Allah'ın yardımını sayesinde gelecektir: çünkü O, dilediğine yardım eder, çünkü O, her şeye gücü yetendir, lütfu dağıtandır.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ

Kur'ân, el-Rûm, 30:6

Bu Allah'ın vaadidir, Allah asla vaadini yerine getirmekte başarısız olmaz, ama çoğu insan bunu bilmez.

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ
غَافِلُونَ

Kur'ân, el-Rûm, 30:7

Bilgileri bu dünyanın dıştan görünen hayatı ile sınırlıdır, oysa onlar gaflet içinde kalırlar ve dolayısıyla sonunda kendilerini bekleyenler konusunda içten kördürler.

Ünlü, modern bir *Kur'ân* yorumcusu olan Muhammed Esed, *Rûm Sûresi'nin* bu açılış *Âyetleriyle* ilgili olarak şunları söylemektedir :

Yukarıda bahsedilen yenilgiler ve zaferler, Bizans ve Pers İmparatorlukları arasında yüzyıllar süren mücadelenin son aşamalarıyla ilgilidir. Yedinci yüzyılın ilk yıllarında Persler Suriye ve Anadolu'nun bazı bölgelerini, "yakın topraklar", yani Bizans İmparatorluğu'nun merkezine yakın yerleri fethettiler; 613 yılında Şam'ı ve 614'te Kudüs'ü aldılar.

Mısır 615-616 yılında ellerine geçti ve aynı zamanda Konstantinopolis'i kuşattılar. Bu *Sûrenin* nüzulü sırasında - Hicretten yaklaşık yedi yıl önce, Hristiyanlık döneminin 615 veya 616 yılına tekabül eder - Bizans İmparatorluğu'nun tamamen yıkılması yakın görünüyordu. Peygamber'in etrafındaki az sayıdaki olan Müslümanlar, Hristiyan olan ve bu nedenle tek Tanrı'ya inanan Bizanslıların tamamen perişan olduğu haberini duyunca umutsuzluğa kapıldı. Öte yandan putperest Kureyşliler, tek Tanrı fikrine karşı kendi muhalefetlerini haklı çıkaracaklarını düşündükleri Perslere sempati duyuyorlardı. Muhammed, "birkaç yıl içinde" bir Bizans zaferini öngören yukarıdaki *Kur'ân Âyetlerini* açıkladığında, bu kehanet Kureyş tarafından alayla karşılandı. Şimdi 'bid' terimi (genellikle "birkaç" olarak çevrilir) üç ile on arasındaki herhangi bir sayıyı ifade eder, ve olduğu gibi, 622'de, yani *Kur'ân'ın* öngörüsünden altı ya da yedi yıl sonra, gidişat Bizanslıların lehine döndü. O yıl İmparator Herakleios, Toros Dağları'nın güneyindeki İssos'ta Persleri yenmeyi başardı ve ardından onları küçük Asya'dan çıkardı. 624 yılına gelindiğinde, savaşı Pers topraklarına taşıdı ve böylece düşmanı savunmaya geçmesini zorladı: 626 Aralık ayının başında, Pers orduları Bizanslılar tarafından tamamen bozguna uğratıldı.

Muhammed Esad, Kur'ân'ın elçisi.
el-Rûm Sûresinin yorumu: 30:4

Bizans Hristiyan İmparatorluğu Pers Zerdüş İmparatorluğu tarafından savaşta yenilgiye uğratılmıştı ve *Kur'ân* 'yakın bir ülkede' gerçekleşen bu yenilgiyi not etti. Peygamber'e ve onun tebliğ ettiği monoteist İslam dinine karşı çıkan politeist Araplar, politeist Pers İmparatorluğu ile özdeşleşmiş ve Peygamber'in dini ile birçok inancı paylaşan bir Hristiyan İmparatorluğu'na karşı Pers zaferine sevinmişlerdir. İşte bu bağlamda *Kur'ân* Müslümanlara, *Rûm'un* sadece birkaç yıl içinde Pers İmparatorluğu'na karşı zafer kazanacağına dair şaşırtıcı haberi verdi ve olan da tam olarak buydu. *Kur'ân*, henüz gerçekleşmemiş ama yakında gerçekleşecek olan, geniş kapsamlı stratejik sonuçları olan önemli bir olayı doğru bir şekilde kehanet etmişti.

Rûm iki kez muzaffer olacaktı – hem 'önceden' hem de 'Sonradan'

Ancak *Kur'ân*, *Rûm'un* yakında galip geleceğini haber verdiğinde, Allah'ın hem *öncesinde* hem de *sonrasında* zafer takdir etme otoritesine sahip olduğunu beyan etti. *Kur'ân* müfessirlerinin çoğu, *Âyetin* bize iki zaferin olacağını haber verdiği konusunda hemfikirdir, ancak çoğu, iki zaferden ikincisinin Müslümanların *Bedir Savaşı*'nda *Kureyş'e* karşı kazandığı zaferle gerçekleştiği sonucuna

varmıştır. Müslümanların *Bedir* Savaşındaki zaferinin *Kur'ân'ın* bu pasajında öngörülen iki zaferden ikincisi olarak kabul edilmesiyle ilgili sorun, bunun *Âyette* geçen *önce* ve *sonra* kelimelerinin geçtiği bağlama uymamasıdır. Bu pasajda *önce* kelimesini kullanımının anlaşılabilmesinin tek yolu, "neyden *önce*?" sorusuna bir cevap bulunmasıdır. *Sonra* kelimesinin kullanımında da benzer bir durumla karşı karşıyayız, yani neyden *sonra*?

Kur'ân, bu iki kelimenin - *önce* ve *sonra* - arasında bulunan bir şeye işaret ediyor olmalıydı; ve ikisi arasında bulunan şeye referansla, *önce* ve *sonra* kelimeleri anlaşılabilirdi.

İlk yorumumuz, bağlamın, *önceki* ve *sonraki* kelimelerin *Rûm* ile ilişkili ve dolayısıyla *Rûm* tarihinde belirleyici bir olaya gönderme yapmakta olduğunu anlamamızdır. Bu olaya referansla, *Rûm'un* ilk zaferinin bu olaydan *önce*, ikinci zaferinin ise bu olaydan *sonra* gerçekleştiğini kabul edebiliriz. *Kur'ân'ın* indirildiği dönemde henüz ilk zafer bile gerçekleşmemiştir; dolayısıyla belirleyici olayın gelecekte olması gerekiyordu. Bu ne olabilirdi?

1054 yılın Büyük Doğu-Batı Bölünmesi

Bizim görüşümüze göre *Kur'ân*, yaklaşık dört yüz yıl sonra 1054'te *Deccâlin Rûm'u* ikiye bölme planıyla ortaya çıkan Büyük Doğu-Batı Bölünmesini öngörmüştür. *Rûm'un* bir kısmı başkenti Konstantinopolis olarak kalırken, Hristiyanlıktaki Ortodoks inancını korumakta ısrar etti. Ortodoks Hristiyanlık olarak bilinmeye başlandı. *Rûm'un* diğer Batılı kısmı ise *Deccâlin* tek gözlü epistemolojisini benimseyerek önce sekülerizmi, sonra materyalizmi ve daha sonra da modern Batı medeniyeti olarak bilinen bir medeniyeti ortaya çıkardı. Bu, alnında gözlerinin arasında 'Kâfir' (yani inanmayan) kelimesi yazılı olan bir medeniyetti.

Bölünmeyle sonuçlanan asıl olay, Papa IX Leo'nun Michael Cerularius ve takipçilerini aforoz etmesiyle ve Konstantinopolis'teki Patriğin de benzer bir aforozla misilleme yapmasıyla meydana geldi.

Konstantin, Hristiyan inancıyla ilgili teolojik anlaşmazlıkları çözmek için Nicaea'da (İznik) bir konferans toplayarak Hristiyanlığa büyük bir hizmette bulunmuştur. Nicaea konsili, Hristiyanların çoğunun bugün de bağlı olduğu Nicaea inancı üzerinde

anlaşmaya varmıştır. Bu inanç kısmen şunu beyan eder:

- Baba ve Oğul'dan gelen,
- Baba ve Oğul'la birlikte tapılan ve yüceltilen,
- Peygamberler aracılığıyla konuşmuş olan...
- ... Rab olan ve yaşam veren kutsal ruha inanıyorum.

Bölünmenin temelinde, batı Kilisesi'nin Nicaea itikadını doğu Kilisesi'nin rızası olmadan kendine göre düzenleme kararı yatmaktadır. Batı, itikat metnine ve oğlu (bkz. yukarıda *italik* olarak vurgulanmış) kelimelerini eklemeyi seçmiştir.

Konstantinopolis'in *Rûm'u*, üçlü Tanrı anlayışında Baba'ya daha fazla önem vermeyi seçerken, Batılı *Rûm* bunun yerine Oğul'u üçlü Tanrı anlayışında Baba'ya eşit bir konuma yükseltmeyi seçmiştir.

Bu nedenle Doğu ve Batı arasındaki ayrılma, özellikle Tanrı anlayışıyla ilgili olarak, Hakikat mücadelesiyle doğrudan bağlantılı meseleler nedeniyle gerçekleşmiştir.

Şimdi *Kur'ân'ın*, *Rûm* için iki zafer kehanetinde bulunurken *önce* ve *sonra* kelimelerini kullandığında, Büyük Bölünmeden *önce* gerçekleşecek bir zafere ve

bölünmeden *sonra* gerçekleşecek başka bir zafere atıfta bulunduğu sonucuna varabiliriz. Ayrıca her iki durumda da Müslümanların *Rûm'un* zaferlerinden dolayı sevinecekleri sonucuna varıyoruz.

Muhammed Peygamber'in صلى الله عليه وسلم sağılığında meydana gelen ve onun da kutladığı, ilk zaferi analiz ettiğimizde hem Allah'ın hem de elçisi Muhammed'in o dönemde *Rûm'u* İsa'nın عليه السلام Ümmeti olarak tanıdıklarını görüyoruz; bunu, *Rûm'un* üçlü bir Tanrı'ya ibadet ediyor olmasına rağmen yaptığı da anlaşılmaktadır.

İsa'nın عليه السلام takipçilerinden oluşan ilk topluluğun, yüce Allah'ın tek Tanrı olduğu, ancak yine de Baba tanrı, Oğul tanrı ve kutsal Ruh Tanrı olmak üzere üç kişiden oluştuğu inancını benimsemesi çok şaşırtıcı. *Kur'ân* üçleme inancının *küfür* olduğunu ilan etti ve bunu kınadı, ancak yine de sadece bazı Hristiyanların bu küfürden dolayı cezalandırılacağı ihtimalini göz ardı etmiştir:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Onlar gerçekten "Allah üçlemenin üçüncüsüdür" demekle gerçeği inkâr etmiş olurlar; oysa tek Tanrı'dan başka ilah yoktur. Ve onlar bu iddialarından vazgeçmedikçe, gerçeği inkâr etmekte *kararlı olanların* başına acı bir azap gelmesi kaçınılmazdır.

Okuyucuya, *Kur'ân'da Rûm* olarak anılan ve *Kur'ân'da* bahsedilen zaferi elde etmeleri sonucunda ilâhi yardım alan Hristiyanların, üçleme inancını zaten benimsemiş olan Hristiyanlar olduğu hatırlatılır. Bu nedenle *Kur'ân'ın* yukarıdaki *Âyetini*, teslise inanan Hristiyan bir halkın olabileceği ihtimalini kabul etmiş olarak ve henüz ilâhi yardım alabilen ve dolayısıyla İsa'nın عليه السلام Ümmeti olarak tanınmakta olduğunu anlıyoruz.

Yukarıdaki analizin anlamı, Büyük Doğu-Batı Hristiyan Bölünmesinden sonra ortaya çıkacak olan iki *Rûm'dan* en az birine gelmesi gereken ikinci zaferin, İsa'nın عليه السلام ilâhi tanınan Ümmeti olan bir halka geleceğidir.

Büyük Doğu-Batı Bölünmesinden sonra *Rûm'un* varlığı sona erdi de dolayısıyla bölünmeden sonra *Rûm'a* ilâhi şekilde vaat edilen ikinci bir zafer mümkün olamayacak mı?

Okuyucuya cevabımız, *Kur'ân'ın* iki zafere atıfta bulunurken *önce* ve *sonra* kelimelerini kullanmasının

tam da bu tür eleştirileri öngördüğü için yaptığını hatırlatmaktadır. *Rûm*, Büyük Bölünmeden önce ve sonra olmak üzere iki kez muzaffer olacak ve Müslümanlar bu zaferleri iki kez kutlayacaklardı.

Kur'ân daha sonra yukarıda belirtilenlerin ilâhi bir vaat olduğunu ve Allah'ın vaadini yerine getirmekte asla başarısız olmadığını ilan etmeye devam etmiştir:

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ

Kur'ân, el-Rûm, 30:6

Bu Allah'ın vaadi; Allah sözünü tutmakta asla başarısız olmaz — ama insanların çoğu bunu bilmiyor.

Şimdi, büyük Doğu-Batı Bölünmesinden sonra ortaya çıkan iki *Rûm* (yani Hristiyanlığın iki dünyası) hakkında ne söylediğini görmek için *Kur'ân'a* dönmemiz gerekli.

Kur'ân, hangi *Rûm'un* ilâhi yardım alıp ikinci kez muzaffer olacağını ve hangi *Rûm'un* böyle bir şeye hak kazanamayacağını anlamamızı sağlayan herhangi bir şey söylüyor mu? *Kur'ân'da* bahsedilen *Rûm'un* ikinci zaferi, Ortodoks Hristiyanların batılı rakiplerine karşı kazandığı zafer mi olacak? *Kur'ân*, şu anda Ortodoks

Hristiyan dünyasının lideri olan Ortodoks Hristiyan Rusya'nın, batı *Rûm'un* askerî ittifakı olan NATO ile yapacağı bir savaşta galip geleceğini öngörmemize imkân verdimi?

Kur'ân, Hristiyanların *Âhir* Zamanında İsa'nın عليه السلام takipçileri olarak ilâhi tanınacağını onaylıyor mu? *Kur'ân*, İsa geri döndüğünde, dünyada onun Ümmeti olan bir Hristiyan topluluğu olacağını doğruluyor mu? Bu sorulara bir sonraki bölümde değineceğiz.

Kur'ân, İsa'nın عليه السلام Ümmeti dünyanın sonuna kadar var olacağını ilan etti

*S*railliler İsa'nın عليه السلام gözlerinin önünde çarmıha gerildiğinde ve hepsi onun öldüğüne ikna olduklarında, onun bakire doğumunu kabul eden ve uzun zamandır bekledikleri ilâhi vaat edilen Mesih olduğuna inanan bazıları keder içinde ağlamış, bakire annesine iftira atan ve onun Mesihleri olduğu iddiasını reddeden diğerleri ise sevinmiş olmalıydı.

Musa'ya, yani *Nebî Musâ* عليه السلام Vahiyedilen Tevrat, asılarak ölenin Rab olan Tanrı'nın laneti üzerinde olduğunu ilan ettiği için (Tesniye 21:22-23), gözlerinin önünde gördükleri şey, onun Mesih olamadığını şüpheye yer bırakmayacak şekilde doğruladı. İsa'nın, gözlerinin önünde çarmıha gerildiğini gördüklerinde, onun Mesih olamayacağı artık onlara doğrulanmıştı.

Kur'ân, onların İsa'yı reddettiklerini teyit eden çarmıha gerilme olayını alaycı bir şekilde kutladıklarını kaydetmiştir:

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ
الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

Kur'ân, el-Nisa', 4:157

Ve nasılda övünüyorlardı! “Bakın, (Tanrının elçisi olduğunu iddia eden) Meryem oğlu Mesih İsa'yı öldürdük!” Oysa onu öldürmediler, çarmıha da germediler, ama çarmıha gerilmiş gibi gösterildi. Ve şüphesiz, bu konuda çelişkili görüşlere sahip olanlar, [gerçek] bir bilgiye sahip olmadıkları ve sadece zanna uydukları için gerçekten şaşkındırlar. Çünkü onu öldürmedikleri kesindir.

Yüce Allah tam o anda, onların ölü sandıkları, ama hâlâ hayatta ve bilinci yerinde olan İsa'ya (عليه السلام) hitap ederek karşılık verdi. İşte burada ona söyledikleri:

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ اذْكُرْ لِي تَحْتَلُفُونَ
 وَمُطَهِّرِكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Kur'ân, Al-i İmrân, 3:55

İşte! Allah dedi ki: “Ey İsa, şüphesiz ruhunu alacağım ve seni kendime yükselteceğim, ve annene karşı küfür işleyenlerin yalan ve iftiralarından temizleyeceğim; ve sonunda sana uyanları küfür işleyenlerin üzerinde yükselteceğim. Bu gerçekleştiğinde, takipçileri kıyamet gününe kadar düşmanlarına karşı bu üstünlük konumunda kalacaktır. Sonunda hepiniz bana döneceksiniz ve hakkında ihtilafa düştüğünüz her konuda aranızda ben hüküm vereceğim.

Yukardakilerinden bu sözlerin, yüce Allah İsa'nın عليه السلام ruhunu almadan önce söylediğini biliyoruz, dolayısıyla kendisi daha yaşıyordu ve kendindeydi. Ancak *Kur'ân* daha sonra ilâhi planın, orada bulunanları onun çarmıha gerilerek öldüğünü inandırmak olduğunu, aslında böyle bir ölüme kurtulacağını, ancak kimsenin bunu bilmeyeceğini açıkladı:

... وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ...

Kur'ân, el-Nisâ', 4:157

... Ama onu ne öldürdüler ne de çarmıha gerdiler, fakat onlara böyle bir şey olmuş gibi gösterildi ...

Yüce Allah'ın birinin ruhunu alıp ve yine de onu ölümden kurtarabilmesinin tek bir yolu var. Nedir o yol?

Kur'ân, Allah'ın bir ruhu alabileceğini ve sonra onu belirli bir süre için geri verebileceğini teyit eder:

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا
فِيْمَسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Kur'ân, el-Zümer, 39:42

Yüce Allah ruhları ölüm anında alır. Ancak uyurken ruhları alınan kimseler vardır ki, bunlar, bunun sonucunda, kesinlikle ölmezler. Çünkü Allah, kendileri için ölüm takdir edilmiş olan ruhları tutar, diğer ruhları ise belli bir süreye kadar geri gönderir. Bak, bütün bunlarda düşünen bir toplum için gerçekten mesajlar vardır!

Ve şimdi yüce Allah'ın, İsa'nın عليه السلام orada bulunanlara çarmıha gerilerek ölmüş görünmesini sağlamak için ne yaptığını biliyoruz, yani Allah onun ruhunu aldı ve daha sonra geri verdi.

Birçok Müslüman yüce Allah'ın, asla Mesih olduğunu iddia etmeyen bir başkasına İsa'nın görünümünü verdiği ve bu masum adamın tam da bu nedenle çarmıha gerildiğine inanmaya ikna edilmiştir. Bu sadece saçmalık olmakla kalmıyor, aynı zamanda tehlikeli bir şey, ve yüce Allah'a haksız bir eylem atfeden bu inanca sahip olanlar, kıyamet gününde bunu savunmaya hazırlanmaları konusunda uyarılmalıdır.

Kur'ân daha sonra İsa'ya (bkz. yukarıda Âl-i İmrân, 3:55) yüce Allah'ın onu kendisine yükselteceğini ve dolayısıyla İsa'nın عليه السلام o günden itibaren yüce Allah'ın yanında kalacağını bildirmeye devam etti. Ayrıca ona *A'lâ* olan Allah'ın, onu reddeden ve böylece *küfre* giren İsrailoğulları tarafından kendisine atılan yalan ve iftiraları temizleyeceği de söylendi.

O kritik anda İsa'ya söylenen bu sözlerin ardından gelenler, konumuz açısından kesinlikle çok büyük önem taşımaktadır.

Yüce Allah İsa'ya عليه السلام, kendisine *uyanları*, inkâr edenlere karşı hakimiyet pozisyonuna, yani onlardan

üstün bir konuma yükselteceğini ve bu gerçekleştiğinde, dünyanın sonuna kadar bu hâkimiyet konumunda kalacaklarını müjdelemiştir.

İsa'yı عَلَيْهِ السَّلَام takip edenlerin, üçlü bir Tanrı anlayışına inanıp inanmadıklarına bakılmaksızın, onun Ümmetine ait oldukları kabul edilmelidir. Ve böylece *Kur'ân'ın* İsa'nın عَلَيْهِ السَّلَام Ümmeti kıyamet gününe kadar dünyada var olacağına dair açık bir beyanıyla sonuçlandırıyoruz.

Kur'ân'da Rûm Sûresi'ndeki Rûm'u, bölünmeden önce İsa'nın عَلَيْهِ السَّلَام Ümmeti olarak tanıdığımızı göre, şimdi bize bölünmeden sonra hangi tarafın, yani ya batıdaki ya da Konstantinopolis'teki *Rûm'un* onun Ümmeti olarak kalacağını belirlemek kalıyor. Bu Ümmeti tanıdık mı, hangi Hristiyanların tarihin sonuna kadar diğer Hristiyanlara egemen olacağını anlarız.

Kur'ân ve deniz kenarındaki Şehir

*B*u bölüm şu soruyu cevaplamaya çalışacaktır: *Kur'ân*, Bölünmeden *sonraki* Hristiyanların farklı dini profillerini tanımamıza yardımcı olacak, *Rûm'da*, 1054 senesinin büyük Bölünmeden *önce* iki tür Hristiyan varlığını tanımakta mıdır? Batı ve Doğu *Rûm'un* coğrafi olarak farklı olduklarını biliyoruz. *Kur'ân*, bu iki Ümmetten hangisinin İsa'nın عليه السلام Ümmeti olduğunu ve hangi Ümmetin ilâhi yardıma mazhar olacağını ve büyük bölünmeden *sonra* gerçekleşecek ikinci zaferde muzaffer olacağını anlamamıza yardımcı olabilir mi?

Kur'ân, Müslümanların *Rûm'un* zaferini kutlayacaklarını bildirmiştir. Hicretten önce gerçekleşen ilk zaferi Muhammed صلى الله عليه و سلم henüz Mekke'deyken kutladıklarına göre, *Rûm'un* ikinci zaferini de kutlamaları gerekecektir:

... وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

Kur'ân, el-Rûm, 30:4

... ve o zafer gününde inananlar sevineceklerdir.

'Deniz kenarındaki Şehir'

Şimdi *Kur'ân'da* (Sûre el-A'râf, 7:163-169), '*deniz kenarındaki şehirden*' bahseden bir bölüme dönüyoruz.

Bu kitabın üçüncü bölümü bizi, üç tarafı olan ve kolayca Konstantinopolis olarak tanımlanan '*karada ve denizde bir şehir*' ile tanıştırdı. Daha sonra Allah'ın, *Benû İshâk* olarak adlandırılan *Benû İsrâil'in* bir kısmına olan lütfunu öğrendik; onlar bu şehri savaşmadan fethetmekle kutsanmışlardı. Ve böylece artık *Benû İsrâil'in* bir kısmı tarafından kontrol edilen '*deniz kıyısında bir şehri*' biliyoruz.

Kur'ân şimdi bizi *Benû İsrail'e* mensup bir halkın yaşadığı '*deniz kıyısındaki bir şehre*' götürüyor. Tevrat'taki *Şabat* yasalarına uymakla yükümlü oldukları için onların İsrailoğulları olduğunu anlıyoruz. Yukarıda atıfta bulunulan *Hadîsteki* şehir ile şimdi *Kur'ân'da* anlatılan şehir arasındaki paralellik bu nedenle oldukça açıktır. Ancak *Kur'ân*,

şehrin tanımlanabilmesi için daha fazla kanıt sunmaya devam etmiştir.

Kur'ân, deniz kıyısındaki şehirde yaşayan, İsrailoğulları topluluğu olmalarına rağmen yine de ikili dini profillere sahip olan İsrailoğullarını tarif etti. Bazıları Allah'a itaat etmeye ve böylece *Şabat* yasasına sadakatle uymaya çabalarken, imanları pek az olan diğerleri *Şabat'ı* kasten ihlal etmekten ve böylece kutsal yasayı terk etmekten çekinmiyorlardı:

وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ
يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ
شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

Kur'ân, el-A'râf, 7:163

Onlara deniz kıyısındaki kenti sor ve hatırlat: Halkı, *Şabat* gününden başka bir günde balığın kendilerine gelmedikleri için, *Şabat'ı* tutmaları gereken bir günde suyun yüzeyini yarararak balıkları kendilerine geldiğinde *Şabat'ı* nasılda bozuyorlardı! Biz onları işte böyle [kendi] kötü amelleriyle imtihan ettik.

Tevrat, İsrail halkına *Şabat* günü çalışmayı yasaklamıştı; dolayısıyla o gün balık tutmaları da yasaktı. Allah onları, balıkların sadece *Şabat* günü avlanma sularında gözle görülür bir şekilde görünmesini sağlayarak sınadı. Diğer günlerde balıklar görünmezdi. Böylece *Şabat* günü balık tutma yasağına sadık kalıp kalmayacakları ya da balık tutup *Şabat'ı* ihlal edip etmeyecekleri test ediliyordu.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ

Kur'ân, el-A'râf,7:164

Bazıları *Şabat* günü yasağını ihlal etti ve balık tutmaya çıktı. Yasaya uyan diğerleri onları yasayı ihlal etmeleri konusunda uyardı.

Bu *Âyet* (yukarıda) bize, yasaya sadık kalanların, yasayı ihlal edenlerin geri dönüşü olmayan noktayı geçtikleri sonucuna vardıklarını bildirmektedir. Ve böylece kendilerine sordular: "Günahkâr davranışlarını asla değiştirmeyecekleri için Allah'ın ya yok edeceği ya da büyük bir azapla cezalandıracağı insanları neden uyarma zahmetine katlanıyorsun?"

Verilen yanıt, günahkârların asla değişmeyeceğini kabul etmek oldu. Ancak bunu, Rabbin olan Allah'ın önünde suçsuz olmak ve bu günahkâr insanların onun bilincine varmaları için yaptığımızı açıklamaya devam ettiler.

Sınandılar ve bazıları Allah'a sadık kalıp *Şabat'a* riayet ederken, diğerleri *Şabat* gününü ihlal ederek sınavı geçemedi. Ve böylece bize iki tür İsrailinin yaşadığı '*deniz kıyısında bir şehir*' profili sunulur. Birincisi *Şabat* yasasına saygı gösterip *Şabat* günü balık tutmaktan kaçınırken, ikincisi yasaya saygı göstermeyip ve yasayı ihlal ederek balık tutmaya gidiyordu. (Yukarıdaki) *âyet*, dindar olan birinci grubun, günahkâr olan ikinci grubu davranışları konusunda uyardığını anlatır. Dindarlara, günahkâr *Şabat* ihlalcilerinin davranışlarını değiştirmeyecekleri ve eninde sonunda ilâhi cezayla karşılaşacakları belirtildiğinde, dindarların cevabı, ikinci grubun ilâhi cezasının kaçınılmazlığını kabul etmek, ancak aynı zamanda cezalandırıldıklarında yüce Allah'ın önünde suçlamalardan uzak olmak için onları uyardıklarını beyan etmek oldu. Dolayısıyla, ikinci gruba karşı ilâhi ceza başladığında, iki grup arasında bir bölünmenin meydana gelmesi kaçınılmazdı.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Kur'ân, el-Arâf, 7:165

Ve bunun üzerine, günahkârlar her önemleri şeyleri unuttuklarında, biz kötülükten alıkoymaya çalışanları kurtardık, ve kötülüğe yönelmiş olanları, bütün günahkârlıkları yüzünden korkunç bir azaba uğrattık.

Maymun gibi yaşamakla cezalandırıldılar

Yüce Allah günahkâr grup günahkârlıklarında geri dönüşü olmayan noktayı geçene kadar bekledi; o zaman kendisine sadık olanları kurtarıırken, kendisine ve yasasına ihanet edip terk edenleri ve böylece esasen tanrısız bir halk haline gelenleri cezalandırdı.

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً

Kur'ân, al-A'râf, 7:166

Sonra onlar, kendilerine yasaklanan şeyleri yapmakta ısrar edince, biz de onlara şöyle dedik: Aşağılık maymunlar olun!

'Deniz kıyısındaki şehir' halkının Şabat gününe uyma konusunda sadık kalan kısmı mümin kalmaya devam ederken, imanları pek az olan diğer günahkâr grup, ısrarla günah işledikleri için cezalandırıldılar ve Allah onlara şöyle dedi: "Hor görülen maymunlar olun!"

Kur'ân, Şabat gününü ihlal etmeleri ve bunun sonucunda cezalandırılmaları olayına ilk *Sûre'de* ikinci bir kısa atıfta bulunmuştur:

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ
كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

Kur'ân, el-Bakara, 2:65

İçinizden Şabat gününe saygısızlık edenleri çok iyi biliyorsunuz: bunun üzerine onlara "Aşağılık maymunlar olun!" dedik.

Nihayet *Kur'ân* konuya üçüncü kez dönerek (aşağıdaki bölümde) en büyük cezayı - Hakikate dayalı yaşam tarzına ve ezanla alay edenlere verilen cezadan bile daha büyük bir cezayı - Şabat gününü ihlal edenlere ayırdığı uyarısında bulunmuştur. Ayet, Şabat gününü ihlal edenlerin aynı zamanda *Ribâ* yasasını da ihlal edeceklerini ve böyle yaparak kötülüğün

güçlerine tapacaklarını açıklamaya devam etti. Allah onları maymunlara ve domuzlara dönüştürerek en büyü cezayla cezalandırdı. Böylece insanların, insanlar için emredilen asil ve yüceltilmiş yaşam tarzını yaşaması gereken varlıklar, bunun yerine aşağılık bir şekilde maymunlar ve domuzlar gibi yaşamaya başladılar:

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَّعَنَهُ
اللَّهُ وَعَظِيبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ

Kur'ân, el-Mâide, 5:60

De ki: "Allah gözünde bunlardan daha kötü bir azabı hak eden kimdir, size söyleyeyim mi? Allah'ın reddettiği, lânetlediği ve şeytanî güçlere taptıkları için maymunlara ve domuzlara çevirdiği kimseler var ya, işte onların durumu daha kötüdür ve doğru yoldan [alay edenlerden] daha fazla sapmışlardır."

İlâhi "Hor görülen Maymunlar olun" emri üç şekilde anlaşılabilir.

İlk olarak bu, insanların maymunlara dönüştüğü anlamına gelebilir. İnsan yaratıldığı andan kıyamet

gününe kadar insan olarak kalacağı için bu ihtimali reddediyoruz.

İkinci olası açıklama ise, maymunların aşağılık bir yaşam sürdürdüğü ve birinin maymunlar gibi yaşaması için cezalandırıldığında, bunun sonucu olarak aşağılık bir yaşam biçimi yaşayacağıdır. Maymunlar yaşam tarzlarını seçmedikleri için bu olasılığı da reddediyoruz. Aksine onlar *fitrat* ile atanmış bir yaşam tarzını sürdürmektedirler ve *fitrat* aşağılık olamaz.

Üçüncü olası açıklama, ki bu doğru açıklamadır, insanoğlunun yüce Allah tarafından o kadar onurlandırılmış olduğudur ki, meleklerle onlara saygı ile secde etmeleri emredilmiştir. Bir insan, insanlar için emredilen yaşam biçiminden ayrılıp maymunlarınkine benzer bir yaşam sürdürdüğünde, böyle bir davranış aşağılıktır.

Davranışları maymunlarınkine benzeyen ve dolayısıyla aşağılık olan bu tür insanları tanımamız mümkün müdür? İşte böyle bir tanıma için hazır bir araç.

Maymunda kamusal çıplaklığa bağlı bir utanç bilinci ya da cinsel ilişkilerde mahremiyet ihtiyacı yoktur. Ama Adem عليه السلام ve karısının cennette olduğu o günden beri çıplaklıklarının farkına varıp

yapraklarla örtünmek için acele ettiklerinde, insanoğlu her zaman kamusal alanda örtünmüş ve cinsel ilişkilerini her zaman özel alanda gerçekleştirmiştir. Bu her zaman aksi bir davranışa bağlı utanç duygusunun bir sonucudur.

Şimdi *deniz kıyısındaki bir şehirden* çıkan ve *Şabat* yasasına uyması gereken, kamusal alanda giyinmekten vazgeçerek maymunlar gibi yaşayacak ve sonuç olarak cinsel ilişkiye girerken özel alan ihtiyacından da vazgeçecek bir insan topluluğu aramamız gerekiyor.

“Üstsüz gidin!” gibi kampanyaları tanıttıklarında onları kolayca bulabiliriz. Sonunda kendilerini tamamen çıplak halde sunarlar. Aynı zamanda *giyinik* ama *çıplak* olanları da ararız, çünkü onlar da eninde sonunda maymunlar gibi tamamen çıplak olarak kamusal alanda görüneceklerdir! Son olarak, eninde sonunda kamusal sekse tanıklık edecek kadar cinsel bir devrim yaşayan uygarlığı aramamız gerekiyor.

Deniz kıyısındaki şehri tanımlamaya geçmeden önce bu konuyla ilgili bir yorumumuz daha var.

Kur'ân'da yüce Allah'ın benzer şekilde konuştuğu diğer birçok örnekte, her zaman bir insanı insandan başka bir varlık olarak tanımlamaktan kaçınmıştır. Örneğin, aşağıdaki *Âyette* eşek gibi olan bir kavmi tarif

etti, ancak onların eşek olduklarını asla söylememiştir:

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ
يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Kur'ân, el-Cum'a, 62:5

Tevrat'ın yüküyle onurlandırılan ve daha sonra bu yükü taşıyamayanların durumu, kitap yükü taşıyan [ama onlardan yararlanamayan] eşeğin durumuna benzer. Tanrı'nın mesajlarını yalanlamaya kararlı olan insanların durumu ise felakettir; çünkü Allah, hidayetini böyle kötü niyetli insanlara bahşetmez!

Kur'ân'ın başka bir yerinde yüce Allah, sığır *gibi* olan insanları tarif eder, ancak onların sığır olduğunu söylemez:

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا
يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ آذَانٌ لَّا
يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ
الْغَافِلُونَ

Kur'ân, al-A'râf, 7:179

Ve kesinlikle kalpleri olup da gerçeği kavrayamayan, gözleri olup da görmeyen, kulakları olup da işitmeyen cinlerin ve insanların birçoğunun kaderinde cehennem vardır. Onlar hayvan gibidirler - hayır onlar daha yanlış yönlendirilmişlerdir: işte onlar, onlar [gerçekten] gafillerin ta kendileridir!

A'lâ olan Allah bazı insanları köpek gibi tanımlıyor, ama köpek olduklarını söylemiyor:

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ
 هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ
 تَتَرَكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
 فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Kur'ân, el-A'râf, 7:176

Eğer biz dileseydik, o [mesajlar] aracılığıyla onu gerçekten yüceltirdik: ama o hep yere yapıştı ve yalnızca kendi arzularına uydu. İşte onun misali bir [heyecanlı] köpeğin misaline benzer: Eğer ona tehditle yaklaşırsan, dilini sarkıtıp solur; ve, eğer onu kendi haline bırakırsan, dilini sarkıtıp solur. İşte mesajlarımızı yalanlamak isteyenlerin durumu böyledir. O halde [onlara] bu kıssayı anlat ki, düşünüp öğüt alsınlar.

Bu nedenle, Allah'ın insanlara "Aşağılanmış maymunlar olun!" diye kullandığı sözlerinde ilâhi dilde, şaşırtıcı derecede, bir fark olduğuna dikkat etmeliyiz. "Maymunlar gibi olun!" demedi. Aksine şöyle dedi: "Maymunlar olun!" Bu sadece insanlara karşı kullanılan en sert ilâhi dili temsil etmekle kalmıyor, aynı zamanda onun hizmetkârları olan bizlere de bu dili, maymunlar gibi aşağılık yaşamaya mahkûm edilen, hor görülen insanlar için kullanmamıza izin veriyor.

Aynı sert dilin, *Îmâm el-Mehdi'ye* عليه السلام saldıracak olan Kureyş ordusunu tanımlamak için de kullanıldığı görülmektedir. Muhammed Peygamber صلى الله عليه و سلم o orduyu *Kalb* ordusu olarak tanımladı:

... وَذَلِكَ بَعْتُ كَلْبٍ ...

Sahîh Muslim

Kalb (Arapçadan gelme, *Kelb*) bu isimde bir kabile olabilir, ama *Kalb* köpek anlamına da gelebilir. *Îmâm el-Mehdi'nin* zuhuru sırasında Arabistan'da bu isimde bir kabilenin varlığına dair hiçbir delil bulunmaması mümkündür. Bunun için böyle bir kabile uydurulmuş olsa bile, *Îmâm'a* saldıracak olan ordunun bu uydurulmuş kabileden olmayacağı kesindir. Buna ek olarak, *Îmâm'ın* gelişi neredeyse kesin olarak Suudi

Kralı olacak birinin ölümüyle tetiklenecek ve ardından Suudi kraliyet ailesi, Suudi tahtının varisleri konusunda ciddi bir anlaşmazlık durumuna düşecektir. Suudi kraliyet ailesi o sıralar hâlen Suudi tahtını işgal ettiğine göre, *İmâm Mehdi'ye* saldıracak olan ordu da onların ordusu olacaktır. Bu bağlamda *Kalb* kelimesinin ikinci anlamı bu orduyu uygun bir şekilde tanımlar.

Hangi Şehir olabilir?

Nihayet şu soruyu sorabileceğimiz noktaya gelmiş bulunuyoruz: Bu hangi şehir olabilir? Tarihsel olarak hangi şehir bu profile uymaktadır? Hangi şehirden, ilâhi yasayı kasten ihlal ettikleri için esasen tanrısız olan ve sonunda maymunlar gibi yaşayacak ve “maymun” olarak adlandırılacak bir halk ve bir uygarlık ortaya çıkmıştır? *Kur'ân'da* bahsedilen *deniz kenarındaki şehrin* kimliği hakkında bir tespitte bulunurken bütün bu hususlara bakmamız gerekir.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Ve işte, Rabbin olan Tanrı: kesinlikle kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü tattıracak kimseleri göndereceğini bildirmişti: Şüphesiz Rabbin olan Tanrı, cezalandırmakta hızlıdır - ve yine şüphesiz O, çok [bir de] bağışlayandır, lütuf dağıtandır.

Şehir nüfusunun *Şabat* gününü sürekli olarak ihlal eden ve sonunda ilâhi olarak onurlandırılmış insanlar olarak değil de maymunlar gibi yaşamakla cezalandırılan kısmı, yüce Allah tarafından benzersiz bir ceza ile daha cezalandırıldı ve bu nedenle *deniz kenarındaki şehrin* kimliğini tanımamızı kolaylaştırdı. Yüce Allah tarafından Ahir Zaman'da dünyaya salınmak üzere yaratılan kötü varlıklar, şimdi onların aralarına salınmışlardı ve *Kur'ân*, kıyamet gününe kadar devam edecek olan ilâhi bir ceza olarak onların aralarında kalacaklarını açıkladı. Ömürleri kıyamet gününe kadar devam edecek olan tek varlıklar *Deccâl*, *Yecüc ve Mecüc* ve *Dâbbetül Arz'dır*.

وَقَطَعْنَاَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ
ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Kur'ân, el-A'râf, 7:168

Ve onları yeryüzünün her tarafına [ayrılı] topluluklar halinde dağıttık; onlardan kimi hakka uyan kimselerdi,

kimi de ondan daha azı; sonrakileri, yollarını düzeltsinler diye nimetlerle ve musibetlerle denedik.

İşte o vakit, *deniz kıyısındaki şehirde* yaşayan bu topluluk içinde ilâhi olarak emredilen bir ayrılık başladı.

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ
عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَّارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Kur'ân, el-A'râf, 7:169

Ve onların yerini - ilâhi emaneti miras almış [olmalarına rağmen] - bu alt dünyanın geçici güzelliğine sarılan ve "Affedileceğiz" diyen [yeni] nesiller aldı, oysa önlerine böyle geçici bir iyilik daha çıkarsa, ona sarılmaya [ve yine günah işlemeye] hazırlar. Onlar, Allah'a gerçek olandan başkasını yakıştırmamaları için ilâhi kitapta kesin söz almadılar mı ve orada olanları tekrar tekrar [okumadılar mı]? Allah'ın bilincinde olan herkes için ahiret hayatı [ikisinin arasında] daha hayırlı olduğuna göre - aklınızı kullanmayacak mısınız?

Bu bölünmenin nihai sonucu, *deniz kıyısındaki şehrin* nüfusun günahkâr kesimi olan sonraki nesillerinin kutsal dünyayı kaybetmeleri ve yalnızca dünyevi yaşamla meşgul olmaları oldu.

Hangi şehir olabilir? Hangi şehir bu profile uyuyor?

Cevabımız Konstantinopolis; dolayısıyla 1054 yılın büyük bölünmesinde Konstantinopolis'ten (yani Doğunun *Rûm'undan*) kopan batının *Rûm'u*, *Şabat* yasasını terk edip esasen tanrısız modern batı medeniyetini doğurduğunu tanıyoruz. Sonuç olarak, batının *Rûm'unda Yecüc ve Mecüc'ün* varlığını kabul ediyoruz ve ayrıca *Deccâli*, modern batı medeniyetini var eden üst akıl olarak tanıyoruz, ve şimdi bu medeniyette ortaya çıkan *Dâbbetül Arz'ı* da tanıyoruz. Son olarak, modern batı medeniyetinin, insanlarını maymunlarınkine benzer bir yaşam tarzına götürdüğünü anlıyoruz.

Şimdi *Ebû İshâk'ın* bir şehri savaşmadan fethetmesiyle ilgili *Hadîsi* hatırlayabiliriz. Üçgen şeklindeki şehrin bir tarafı karaya bitişikken diğer iki tarafı denizle çevriliydi. Şehrin Konstantinopolis olduğunu tespit ettik. *Hadîs* bize, şehir halkının

sonunda içlerinde *Deccâlin* varlığına maruz kaldıklarını haber verdi.

Kur'ân'da bahsi geçen *deniz kenarındaki şehrin* Konstantinopolis olduğunu ve *Deccâl* ile bu şehir arasındaki bağlantıyı kabul etmemizin bir sonucu olarak, şimdi *Rûm'u* ikiye bölen büyük bölünmeyi - kutsal yasayı terk eden Batı *Rûm'u* ve kutsal yasaya uymaya sadık kalan Doğu *Rûm'u* - doğru bir şekilde incelemeye geçiyoruz.

Kur'ân, Batının Rûm'u ve Doğunun Rûm'u

*K*ur'ân (Sûre el-Rûm, 30:4) hem öncesinde hem de sonrasında Allah'ın emriyle gerçekleşecek Rûm zaferlerinden söz ettiğinde, yüce Allah'ın dikkati henüz gerçekleşmemiş bir olaya yönelttiğini ve ilk zaferin *öncesinde*, ikincisinin ise *sonrasında* gerçekleşecek olan bu olaya atıfta bulunduğunu ileri sürdük. Sonunda meydana gelen bu olayın, Batı ile Doğu arasındaki kan davalarında perdeyi nihayet indiren ve bunu sonucunda Batının Rûm'u ile Doğunun Rûm'unu nihayet birbirinden ayıran 1054'teki Büyük Bölünmenin olduğunu tespit ettik.

Bölünmeyi mühürleyen son çatışma, Rûm'ların Batı Avrupa'da bulunan batı kısmının 325 yılında (1054 yılından, 700 yıldan fazla bir süre önce) Nicaea'de Hristiyanların çoğu tarafından kabul edilmiş olan temel inanç beyanını değiştirmek için tek taraflı olarak hareket etmesiyle meydana geldi. Birinci Nicaea (İznik) Konsilinde (325) kısmen kabul edilen

ve birinci Konstantinopolis Konsilinde (381) eklemelerle revize edilen Nicaea'lı inancı, Hristiyan Kilisesi'nin Ortodoks inancını özetleyen ve çoğu Hristiyan Kilisesi'nin ayinlerinde kullanılan bir inançtır. İznik Konsilinin ana başarısı, Hristiyanların çoğu için üçlü Tanrı inancında Baba ve Oğul arasındaki ilişkiye dair can sıkıcı meseleyi çözüme kavuşturmuş olmasıdır.

Baba, Oğul, Anne ve kutsal Ruh

Doğulu *Rûm'lar*, yani Konstantinopolis, Baba'nın yüce Tanrı olduğu, Oğul'un yüce Tanrı'ya eşit olmadığı ve dolayısıyla kutsal Ruh'un Baba'dan geldiği inancını sürdürüyordu. Batılı *Rûm'lar* Nicaea'de üzerinde anlaşmaya varılan bu temel ifadeyi, Nicaea İtikadına kutsal Ruhun Oğul'dan olduğu kadar Baba'dan da geldiği beyanını ekleyerek değiştirmiştir. Bunu, Oğul'u Baba ile eşit bir Tanrı konumuna yükseltmek amacıyla yaptılar. Batılı *Rûm* tarafından yapılan tamda bu, Oğlu Babanın seviyesine yükseltme çabasına, *Kur'ân* aşığıdaki pasajda cevap veriyor:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ...

Ve işte! Allah soracak: Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi insanlara "Beni ve annemi Allah'tan başka Tanrılar edinin" dedin?

Okuyucularımız, yüce Allah'ın İsa Mesih'e عليه السلام, bir oğul doğurması ya da İsa'nın Allah'ın oğlu olması gibi başka herhangi bir konuda soru sormadığını dikkatle not etmelidir. Soru daha ziyade 1054'teki Büyük Bölünme ve Batılı *Rûm*'un Oğul'u Baba'ya eşit bir konuma yükseltme çabasıyla doğrudan bağlantılıydı.

Yüce Allah İsa'yı, annesine عليه السلام tapınma konusunda da sorgulamıştır ve bu konuda da Batının dini, Meryem'i tapınma nesnesi haline getirecek bir konuma yükselttiğinde, Konstantinopolis'in *Rûm'undan* ayrılmıştır. Ortodoks Hristiyanlar Meryem'e tapmıyorlar!

Kur'ân, Kutsal Ruhun Babadan olduğu kadar Oğuldan da çıktığı şeklindeki yanlış inancada, (Kutsal) Ruhun Allah'ın emrinden ortaya çıktığını beyan ederek cevap vermiştir:

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا
أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

Kur'ân, el-İsrâ, 17:85

Ve sana *Rûh* (yani *Rûhu'l Kudüs* veya *Kutsal Ruh*) hakkında sorular soruyorlar. De ki: "*Rûh*, Allah'ın emrinden ortaya çıkmıştır ve size bu konuda çok az ilim verilmiştir."

Yukarıdakilerin hepsinde *Kur'ân*, Doğunun *Rûm'undan* ziyade Batının *Rûm'unu* ciddi bir şekilde eleştirmektedir. Sonuç olarak, *Kur'ân'ın* tüm Hristiyanlara (ve Yahudilere) aynı şekilde davranmadığı kabul edilmelidir. Aksine, bazı Hristiyanların (ve Yahudilerin) gerçekten inananlar olduğunu, diğerlerinin ise olmadığını kabul ediyor:

... وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ
الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

Kur'ân, Âl-i İmrân, 3:110

... Kitap Ehli (yani Yahudiler ve Hristiyanlar) de inansalardı (tek Tanrının Vahiy edilmiş sözü olarak *Kur'ân'a* ve peygamberi olarak Muhammed'e), elbette onlar için faydalı olurdu: aralarında inancı olanlar var, ama çoğu yoldan çıkmış günahkârlardır."

Yüce Allah'ın, Hristiyanlar ve Yahudiler (yani Kitap Ehli) arasında iman edenlerin bulunduğunu, ancak çoğunun günahkâr olduğunu bildirdiği yukarıdaki açık beyanın bir sonucu olarak, *Kur'ân'ın* konuyla ilgili *anlam sistemi, iki grubu, yani iman eden bir kavme uygun bir şekilde davrananlar ile davranışları başka türlü olanları tanımlayabileceğimiz ve ayırabileceğimiz* bir sistem olmalıdır.

İnanan bir halk, yüce Allah'a inananlara karşı kalplerinde nefret duyguları beslemez; ve inanan bir halk, kalpleri bu tür nefretle dolu olanlarla dost ve müttefik olmaz. Bu nedenle, Hristiyanlar ve Yahudiler arasında inanmayan (imansız) bir kavim olanları kolayca tespit edebiliriz.

Kur'ân, Yahudi toplumunu, kalplerinde İslam'a ve Müslümanlara karşı büyük bir nefret bulunan bir halk olarak oldukça açık bir şekilde tanımlamaktadır. Bu, *Nebî Muhammed'in* صلي الله عليه و سلم hayatında açıkça görülmüş ve Yahudilerin Siyonist hareketi yarattığı modern çağda bir kez daha kendini göstermiştir:

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَيْهِمْ وَالَّذِينَ
 أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا

وَأَهُمَّ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Kur'ân, el-Mâide, 5:82

İnsanların iman edenlere düşmanlık bakımından en şiddetlileri Yahudiler ve putperestlerdir; iman edenlere sevgi bakımından en yakınları ise, "Biz Hristiyan'ız" diye açıkça ilan edenlerdir: Çünkü aralarında (hayatlarını dini ayinleri öğretmeye ve yönetmeye adayan) rahipler ve manastır hayatını benimsemiş (ve böylece dünyayı terk etmiş) insanlar vardır ve onlar kibirli değildirler.

Biz Hristiyan'ız!

Kur'ân, yukarıdaki *Âyette* Yahudi toplumunu inançsız Kitap Ehli olarak tanımlamakla kalmadı, aynı zamanda (Kitap Ehli olanlar arasında) Müslümanlara sevgi ve şefkat gösteren ve dolayısıyla önemli bir iman işareti sergileyenleri de tanımlamaya devam etmiştir. Onlar gururla ve meydan okurcasına "Biz Hristiyanız" diyen insanlardır.

İslam'a ve Müslümanlara karşı sevgi ve şefkat besleyen Hristiyanlar, İslam'ın ilk dönemlerinde mesela, Habeşistan'ın Negus'un (yani günümüzde Etiyopya) *Mekke'deki* zulüm ve baskıdan kaçarak Habeşistan'a sığınan (köle veya yarı köle olan) Müslümanların ülkelerine geri gönderilmesi

yönündeki *Mekke* talebini reddetmesiyle ortaya çıkmıştır. Gerçekten de Negus öldüğünde ve ölüm haberi *Medine'de Nebî Muhammed'e* *صلي الله عليه و سلم* ulaştığında onun gıyabında cenaze namazını kıldı, böylece onu bazı, Hristiyan inançlarına rağmen, yüce Allah'a iman eden bir Hristiyan olarak tanımıştır. Cenaze namazını kıldıran Muhammed Peygamberden *صلي الله عليه و سلم*, Negus'un, İsa'ya ibadet etmeyi bıraktığına veya İsa'ya Tanrının oğlu olarak inanmaktan vazgeçtiğine dair kesinlikle hiçbir kanıt yoktur; ne de o zamanları lideri olduğu Hristiyan cemaatinden böyle bir kanıt vardır. Bu iki birincil kaynaktan böyle bir kanıt olmadığında, kendine hizmet eden ikincil kaynaklardan elde edilen kanıtların hiçbir bilimsel değeri yoktur.

Bu tür Hristiyanların, İslam'a ve Müslümanlara karşı eşi benzeri görülmemiş bir nefret sergileyen Siyonist Yahudilerin günümüzdeki ortaya çıkışına denk düşecek bir zaman diliminde tarihsel süreç içinde bir kez daha ortaya çıkacakları kesindir. Bu nefret en çok kutsal topraklardaki masum Gazze halkına karşı uyguladıkları barbarca baskılarda kendini göstermektedir.

Kur'ân Âyeti, Müslümanlara sevgi ve şefkate en yakın olan Hristiyanların tespit edileceği önemli işaretler sunmaktadır:

Papazlık kurumunu koruyan ve Patriklerinden en alt kademedeki rahiplerine kadar tüm rahipleri İslam'a ve Müslümanlara karşı gerçek bir sevgi ve şefkat gösteren Hristiyan bir halk olacaktır. Bu kesinlikle Vatikan'ı ve Roma Katolik inancını, (İngiltere'nin) Anglikan Kilisesi'ni ve batı Hristiyanlığındaki diğer tüm Hristiyan kiliseleri haricindedir.

Bunlar manastır kurumunu koruyan ve keşişleri İslam ve Müslümanlara sevgi ve şefkat gösteren Hristiyan bir halk olacaktır. Bu kesinlikle Manastırcılığı ve manastır yaşam tarzını neredeyse tamamen terk etmiş olan batı Hristiyanlığını haricindedir.

Onlar, davranışlarında kibir bulunmayan Hristiyan bir halk olacaktır. Bu, modern batı uygarlığını eşi benzeri görülmemiş bir kibirle ortaya çıkaran, kanla lekelenmiş çıplak bir kılıcın ucuyla tüm insanlığa adaletsiz ve baskıcı politikalarını dayatıp hükmeden Hristiyanların yine haricindedir.

Kendilerini alenen ve gururla 'Hristiyan' olarak tanımlayan Hristiyan bir halk olacaklardır. Bu, birincil kimlikleri dinlerinden ziyade milletleri ya da devletleri olan modern batı medeniyetinin sekülerleşmiş Hristiyanları haricindedir.

Allah'a *Kur'ân'da* belirtildiği gibi ibadet eden ve dolayısıyla teslisin üçüncü bir şahsı olarak İsa'ya عليه السلام ibadet etmeyen ve yüce Allah'ın bir oğlu olduğunu, vs. ilan etmeyen bir avuç dağınık Hristiyan olamazlar. Bunun yerine, rahipleri ve keşişleriyle birlikte bir Hristiyan topluluğu olmaları ve dolayısıyla kolayca tanımlanmaları gerekecektir. Birinin onları ince dişli bir tarakla kuytu bir köşede aramasına gerek kalmayacaktır!

Kur'ân bize ayrıca, Hristiyanların adıyla anılan bir *sûrede*, yani *Rûm Sûresi'nde* yer alan çok önemli bir pasajda, Persler tarafından yenilgiye uğratılan *Rûm'un* ya da Bizans Hristiyan İmparatorluğu'nun yakında bu yenilgiyi tersine çevireceğini ve galip geleceğini haber vermiştir:

عَلَبَتِ الرُّومُ . فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ
 سَيِّئَاتُ . فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ
 وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ . بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Kur'ân, el-Rûm 30:1-5

Bizanslılar yakın topraklarda yenilgiye uğradılar, ancak yenilgilerine rağmen birkaç yıl içinde zafere

ulaşacaklar: [çünkü] önceki ve sonraki tüm karar gücü Allah'ındır. Ve o (zafer) günü inançlılar (Allah'ın yardımına karşılık) bayram edeceklerdir: [Çünkü] o, dilediğine yardım eder; çünkü o, her şeye gücü yetendir, lütuf sahibidir.

Kur'ân'dan (yukarıda) alınan pasaj, Bizans'ın zafer kazandığı o gün Müslümanların (Bizans) zaferini kutlayacaklarını ve bunun Allah'ın yardımı sayesinde gerçekleştiğini kabul edeceklerini beyan ediyor. Bunun anlamı şudur: Bizanslı Hristiyanların İsa'ya عليه السلام Allah'ın oğlu olarak inanmaları ve İsa'ya üçlü Tanrı'nın üçüncü kişisi olarak tapınmaları, Müslümanların Hristiyan zaferini kutlamalarına engel olmadığı gibi, yüce Allah'ın Hristiyanlara bu zaferi elde etmeleri için yardım etmesini de engellemez.

Bu nedenle *Kur'ân*, Müslümanlara sevgi ve şefkatte en yakın olacak Hristiyanların olacağını bildirdiğinde *Rûm'a* işaret ediyor olmalıydı.

Kur'ân, Müslümanlara *sevgi ve şefkatte en yakın* olan bazı Hristiyanları, olmayanlarından ayırmaya devam etti. Bu tür Hristiyanlar (ve Yahudiler) hakkında, Müslümanların İslam'ı terk etmelerini ve bunun yerine kendi yaşam tarzlarını takip etmelerini

sağlamayı başaranı kadar asla memnun olmayacaklarını beyan etti

:

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ...

Kur'ân, el-Bakara, 2:120

Çünkü kendi inançlarına uymadıkça ne Yahudiler ne de Hristiyanlar senden hoşnut olmayacaklardır ...

Müslümanlara yönelik bu kibirli davranış sadece Batılı *Rûm'lar*, yani modern batı medeniyetinde yaşayan Hristiyanlar arasında görülmektedir.

Bu tür Hristiyanları ve Yahudileri dostlarınız ve müttefikleriniz olarak kabul etmeyin!

Son olarak *Kur'ân* Müslümanlara, modern Batı *Rûm'lu* (yani Batılı *Rûm*) Hristiyanlara karşı *lütuf darbesi* olarak, Yahudi-Hristiyan ittifakında Yahudilerle dost ve müttefik olan Hristiyanlarla dost ve müttefik olmalarını yasaklıyor:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Kur'ân, el-Mâide, 5:51

Ey İman edenler! (Böyle) kendileri de birbirlerinin dostları ve müttefikleri olan Yahudileri ve Hristiyanları dost ve müttefik edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse şüphesiz o da onlardandır: Allah, böyle kötülük yapanları (zalimleri) doğru yola iletmez.

Ne yazık ki, *Kur'ân'ın* bu çok önemli *Âyetinin* doğru anlamını veren uygun metodolojinin uygulanmasını tekrar tekrar ve tekrar açıklamak zorundayız.

Kur'ân'ın bir *Âyetini* izole ederek (yani tek başına durarak) incelemek gibi yanlış bir metodolojiyi benimseyenler, *Âyeti Yahudilerin ve Hristiyanların birbirlerinin dostu ve müttefik olduğunu* açıklamışlardır.

Böyle bir açıklamaya vereceğimiz ilk eleştirel yanıt, Yahudiler ve Hristiyanların modern çağa kadar tarih boyunca hiçbir zaman birbirlerinin dostu ve müttefik (ya da patronları veya müttefik

koruyucuları) olmadıklarıdır. *Kur'ân* açığa çıktığında da kesinlikle birbirlerinin dostu ve müttefiki değillerdi. Aslında, Yahudi-Hristiyan dostluğu ve ittifakı, ikinci Vatikan Konsili (1962-65) Yahudileri İsa'nın عليه السلام çarmıha gerilmesinden aklayana kadar pekişmemiştir.

Bu nedenle, *Âyetin Hristiyanlar ve Yahudilerin dost ve müttefik ya da birbirlerinin patronu ya da müttefik koruyucusu* oldukları şeklindeki herhangi bir açıklama açıkça yanlıştır. Aksine, Hristiyanlar Tanrı olarak ibadet ettikleri İsa'nın عليه السلام çarmıha gerilmesinden sorumlu tuttıkları Yahudilerden nefret ediyorlardı. Öte yandan Yahudiler, İsa'ya Tanrı olarak tapınmalarının yanı sıra Tanrı'nın bir oğlu olduğunu ve Tanrı'nın bir de üç kişi olduğunu vs. ilan etmelerindeki Hristiyan küfrünü reddettiler.

Ayeti bu şekilde açıklatılması ile ortaya çıkan bu çeviri ve açıklamalar, eleştirmenlerin *Kur'ân'ın* bariz bir şekilde yanlış bir beyanda bulunduğunu ilan etmeleri için bir yol açmıştır.

İkinci olarak, Yahudi-Hristiyan Siyonist ittifakının gizemli bir şekilde ortaya çıkmasına rağmen tüm Hristiyanlar ve tüm Yahudiler birbirlerinin müttefiki değildir. Gerçekten de Yahudilerin çoğu başlangıçta Yahudi-Hristiyan ittifakını kuran Siyonist Harekete

karşı çıkmıştır ve bugün de Yahudi-Hristiyan ittifakını reddeden Yahudi toplulukları bulunmaktadır. Birçok Yahudi, Yahudi-Hristiyan Siyonist ittifakının kutsal Topraklarda bir Yahudi devleti kurma hedefine karşı çıktıkları için suikaste uğramıştır. Yahudilerle kurulan bu ittifakı reddeden çok sayıda Hristiyan da vardır. Bunların çoğu Ortodoks Hristiyanlar arasında bulunmaktadır. Bu tür Hristiyanların ve bu tür Yahudilerin, *Âyetin* bu açıklamasına göre, kendileri hakkında açıkça yanlış olan bir beyanda bulunan bir *Kur'ân'dan* etkilenmeleri pek olası değildir.

Üçüncü olarak, Allah'ın kendisi, Hristiyan bir halkın Müslümanlarla dostluk ve ittifak içinde en yakın olacağını beyan etmiştir. Bu, tarihte zaten gerçekleşmiştir ve (bu bölümde daha önce de belirtildiği gibi) Yahudilerin Müslümanlara karşı en büyük nefreti gösterecekleri zamanda tekrarlanacaktır. *Kur'ân, Müslümanlara sevgi ve muhabbet bakımından en yakın olan bir kavimle dostluğu ve ittifakı yasaklayacak olsa, kendi kendisiyle çelişmiş olur.*

Daha ziyade, *Kur'ân âyeti* Hristiyan dünyasının bir kısmı ile Yahudi dünyasının bir kısmı arasında gizemli bir uzlaşma öngörmektedir. *Kur'ân'ın* burada modern batı medeniyetinin tam kalbinde yer alan Yahudi-Hristiyan Siyonist ittifakına atıfta bulunduğuna şüphe

yoktur. Vatikan önderliğindeki Roma Katolik Kilisesi bu ittifakın kurulmasında son derece önemli bir rol oynamıştır. Görünen şu ki, Bosna, Kosova, Makedonya, Arnavutluk vs. ülkelerdeki Müslümanlar NATO'nun, Yahudi-Hristiyan Siyonist ittifakının askeri kolu olduğu gerçeğinden habersiz.

Kur'ân, tüm Hristiyanlarla ve tüm Yahudilerle değil, tam *bu* Hristiyanlarla ve *bu* Yahudilerle dostluğu ve ittifakı yasaklamıştır.

Kur'ân'ın Hristiyanların ve Yahudilerin çoğunu günahkâr insanlar olarak tanımlayan *Âyetiyle* başladık. Batı Hristiyanlığını yönetenlerin günahkâr karakteri, eşcinselliğin Batı Hristiyan ulusları tarafından giderek artan yasal kabulünde oldukça açıktır. Batı Hristiyanlığında (yani Batının *Rûm'u*) bir erkek başka bir erkekle evlenebiliyor ve yasal evlilik belgesi alabiliyorsa, bu tür Hristiyanlar inançsız kişiler olarak tanınmalıdır.

Eleştirilerimizi, bize *sevgi ve şefkatte en yakın olacak* Hristiyanlar için teolojik bir arayışa girmek zorunda olmadığımızı hatırlatarak sonlandırıyoruz: Aksine, bu sevgi ve şefkati gösterdiklerinde onları tanıyacağız. Ayrıca eleştirmenlerimize, onların gerçekten Hristiyan olup olmadıklarına karar verecek olanın biz Müslümanlar olmadığını hatırlatırız. Aksine

Kur'ân, kendilerini "Hristiyan" ilan edecek olanların onlar olduğunu bildirmektedir. Bu gerçekleştiğinde, bu yazar onları Âyette bahsedilen Hristiyanlar olarak tanıyacak, bir Müslüman-Hristiyan ittifakı içinde kucaklayacak ve yakında Konstantinopolis'in fethine tanıklık edecek olan tarihsel süreçte, inatçı retçi eleştirmenleri geride bırakarak yoluna devam edecektir.

Büyük savaş sonrası Rûm'un ikinci zaferi ve Konstantinopolis fethin imaları

*B*u kitabın sonuna yaklaşırken, asil okuyucuya *Kur'ân'ın (Rûm Sûre'sinde)* Hristiyan *Rûm'un* iki kez - hem *öncesinde* hem de *sonrasında*, galip geleceğini hatırlatırız!

Biz *Kur'ân* yorumcuların, peygamberlikle müjdelenen ikinci zaferin Bedir Savaşı'nda gerçekleştiği görüşüne katılmıyoruz. Aksine, *Kur'ân'nın Rûm'un* iki kez galip geleceğini bildirdiği ve Bedir'deki zaferin *Rûm* için bir zafer olmadığı konusunda ısrar ettik. Buna ek olarak, ikinci zaferin Bedir savaşındaki Müslüman zaferi olarak yorumlanması, *Âyette* kullanılan *önce* ve *sonra* terimlerini hiçbir şekilde açıklamıyor.

Bir önceki bölümde, Doğu *Rûm'un*, ikinci bir zafere dair ilâhi vaadi yerine getireceğini ikna edici bir şekilde gösteren *Kur'ân'dan* önemli kanıtlar sunduk. Ayrıca bir de *önce* ve *sonra* terimlerinin

kullanımını, *Rûm'un* ilk zaferinin Büyük Bölünmeden ve dolayısıyla Doğunun *Rûm'u* ile Batının *Rûm'u* arasındaki yol ayrımından *önce* gerçekleştiğini, ikinci zaferin ise bu yol ayrımından bir süre *sonrasına* kadar gelmeyeceğini belirtmek için bir yorum sunduk.

Kur'ân, *Rûm'un* ilk zaferinin ne zaman gerçekleşeceğini anlayabileceğimiz kadar net bilgiler verdiği göre, yüce Allah'ın müminleri ikinci zafer konusunda tamamen karanlıkta bırakması mümkün değildir. Bunun anlamı şudur: Peygamber Muhammed *صلی الله علیه و سلم* *Rûm'un* ikinci zaferine tanıklık edecek savaştan bahsetmiş olmalıdır.

Kur'ân, *Büyük Savaş ve Batı* başlıklı kitabımızda, Ortodoks Hristiyan Rusya'nın önderliğindeki Doğu *Rûm'un* Batının *Rûm'una* karşı Büyük Savaş'ta galip geleceğine dair *Kur'ân'dan* önemli kanıtlar sunduk. Bu ikinci zafer gerçekleştiğinde, *Rûm'un* ilk zaferini kutlayan Müslümanlar yine ikinci zaferi de kutlar.

Dolayısıyla onlar tarihin doğru tarafında yer alırken, *Rûm'un* ikinci zaferi nedeniyle hayal kırıklığı ve öfke içinde deliliğe sürüklenenlerin tarihin yanlış tarafında yer aldıkları ortaya çıkacaktır.

Eğer bu insanlar Konstantinopolis şehrinde iktidarı kontrol ediyor olsalardı, o zaman *Rûm'un* ikinci zaferinin sonuçları onlar için açık olurdu.

Ancak, beyinleri tamamen yıkanmış olacağından, onlara apaçık olması gereken şeyi açıklamamız gerekli hale geliyor ve bu kitabın ana amaçlarından biri de budur.

Rûm'un ikinci zaferin imaları

Okuyucularımız için, Müslümanların ilk zaferde olduğu gibi yine kutlayacakları *Rûm'un* ikinci zaferinin iki dini topluluğu, yani İslam ve Ortodoks Hristiyan (Doğu *Rûm*) dünyalarını birbirine yaklaştıracakını tahmin etmek zor değil.

Yüce Allah tarafından mümin olarak tanınan, ancak Doğunun *Rûm'una* ya da Müslüman dünyasına ait olmayan Hristiyan ve Yahudilerin akıbeti hakkında şüpheye düşülmemesi için, bu tür Hristiyan ve Yahudiler de dahil olmak üzere tüm insanlığın, *Rûm'un* ikinci zaferine tanık olduklarında Ortodoks Hristiyanlar ve Müslümanlarla saf tutmak için kalplerinin sesini dinleyecekleri açık olmalıdır.

Öte yandan, Büyük Savaş'ta Rumların ikinci zaferinden sonra bile kalpleri Müslümanlara ve Ortodoks Hristiyanlara karşı nefretle dolu kalanlar, tarih gerçek Mesih'in sahte Mesih'i bertaraf etmek üzere dünyaya döneceği büyük doruğa doğru ilerlerken geride kalacaklardır.

Büyük Savaş sonrası bile, Doğunun *Rûm'una* karşı çıkmaya devam edecek ve iki inananlar dünyasının, yani Doğunun *Rûm'u* ile İslam dünyasının birbirine yaklaşmasını engellemek için ellerinden gelen her şeyi yapacak kadar kör ve beyinleri yıkanmış olan önemli bir Müslüman topluluğu kalacaktır. Bunlar Osmanlı İmparatorluğu ile özdeşleşen ve Büyük Savaş'tan sonra bile Konstantinopolis'te iktidarı kontrol edecek olan Müslümanlar olacaktır.

Osmanlı imparatorluğu

Osmanlı İmparatorluğu 1453'te Konstantinopolis'i fethettiğinde ve İsa Mesih'i عليه السلام gerçek Mesih olarak kabul eden Ümmetin başkentlerini kaybettiğinde, Yahudiler ve batılı Hristiyan müttefikleri gelecek 600 yıl boyunca şehrin kontrolünün her zaman Müslümanların Ortodoks Hristiyanlarla ittifakını engelleyebilecek olanlarda kalmasını sağlamak için sürekli mücadele ettiler.

Onların kâbusu, Muhammed Peygamber صلى الله عليه و سلم tarafından kehanet edildiği üzere, şehrin *Âhir* zamanda fethedilmesinin tam da böyle bir ittifakın önünü açacağıdır. Okuyucularımız için Konstantinopolis fethedildiğinde, Muhammed Peygamber'in صلى الله عليه و سلم kehanet ettiği gibi Müslümanların *Ayasofya* katedralini Ortodoks

Hristiyan dünyasına iade edecekleri ve böyle bir gelişme Muhammed Peygamber'i takip edenler ile gerçek Mesih İsa'yı عليه السلام takip edenler arasında bir *Âhir* Zaman ittifakını de kolaylaştırır, hatta mühürleyebilir.

Ek bir kâbusta, Peygamber tarafından kehanet edildiği üzere, Konstantinopolis'in böyle bir *Âhir* Zaman fethi sonucunda Boğaz üzerindeki kontrolünü kaybetmesinin, Ortodoks Hristiyan Rus donanmasına savaş zamanlarında Boğaz'dan geçiş özgürlüğü sağlayacak olması ve böyle bir gelişmenin Siyonist Yahudi-Hristiyan ittifakı ve onun altın buzağı, yani Siyonist İsrail Devleti için korkunç stratejik sonuçlar doğuracak olmasıdır.

Okuyucularımız artık Konstantinopolis'in bir Müslüman-Ortodoks Hristiyan ittifakını önlemek ya da böyle bir ittifakı mümkün kılmak için kullanılabileceğini anlamalıdır. Şehrin *Âhir* Zaman'da oynayacağı son derece önemli rol de burada yatmaktadır.

Müslümanların kutlayacağı *Rûm'un* ikinci zaferinin anlamı, doğru yolda olan Müslümanları, *Rûm'a* karşı çıkmaya devam eden sapkınlardan ayıran büyük uçurumu açığa çıkaracak olmasıdır. İşte tam bu sırada, Muhammed Peygamber صلى الله عليه و سلم

tarafından kehanet edilen bir Müslüman ordusunun Konstantinopolis'i kurtarması ve şehri inatla *Rûm'a* karşı çıkmakta ısrar eden Müslümanlardan kurtarması gerekecektir.

Müslümanlar ile Hristiyanlar arası bir ittifak

Muhammed Peygamber, sadece gerçek bir peygamberin kehanette bulunabileceği gibi, *Deccâlin* Konstantinopolis'in fethi gerçekleşir gerçekleşmez bizzat ortaya çıkacağı kehanetinde bulunmuştur. Dolayısıyla, İsa'nın dönüşünü bekleyen ve her ikisi de *Deccâle* karşı olan iki dini topluluk, yani Müslümanlar ve (*Şabat* gününü gözleyen) Hristiyanlar, ortak bir düşmanla yüzleşmek için güçlerini birleştirmek zorunda kalacaklardır. Konstantinopolis'in ahir zamanda fethi tam da bu nedenle, yani ortak bir düşmanla yüzleşmek ve güçlerini birleştirmelerini sağlamak için gerçekleşecektir.

Kur'ân, *Kuffâr'lara* karşı direnmek için güçlerini birleştirmezlerse, yeryüzünde büyük bir sıkıntı, büyük bir fesat ve yıkım olacağı konusunda uyarıda bulunmuştur:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ

فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

Kur'ân, el-Enfâl, 8:73

İnanmayanlar (Kâfirler) birbirlerinin dostudur; siz inananlar (Müminler) da kendi aranızda ittifak ederek aynı şekilde davranmadıkça yeryüzünde zulüm ve büyük bir fesat hüküm sürecektir.

Bu konuyu *İnşa'Allah* yakında (İngilizce dilinde) çıkacak olan *Gerçek Mesih İsa'dan Sahte Mesih Deccâle - İslam Eskatolojisinde Bir Yolculuk (Jesus the True Messiah to Dajjâl the false Messiah—a Journey in Islamic Eschatology)* başlıklı kitabımızda tekrar ele almayı planlıyoruz.

Konstantinopolis bugüne kadar Hristiyan dünyasının bir kısmının, yani Doğu Ortodoks Hristiyan dünyasının kalbinde çok değerli bir yer tutarken, Hristiyan dünyasının diğer kısmı, yani Yahudilerle gizemli bir ittifak kuran Batı Hristiyanlığı, Ortodoks Hristiyanlar olarak kaldıkları sürece şehrin kontrolünü Ortodoks Hristiyanlara vermemek için sürekli mücadele etmiştir.

Bu yazar, Batılı Hristiyanların Ortodoks Hristiyanlara yönelik, Konstantinopolis'i ilgilendiren her konuda belirgin olan düşmanlığının açıklamasının şimdi başka bir ittifakta bulunabileceği görüşündedir. Batılı Hristiyanlar Yahudilerle Yahudi-Hristiyan

Siyonist ittifakı kurmuşlardır. Ortodoks Hristiyanlar ise Müslümanlarla ittifak kurmaya mahkumdur.

Osmanlı ordusu Konstantinopolis'e saldırmaya hazırken, Hristiyanların barış için umutsuz yakarışları Osmanlıların sağır kulaklarına işlemedi. Asil *Kur'ân-ı Kerim* emretti:

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Kur'ân, el-Enfâl, 8:61

Onlar barışa yanaşırlarsa, sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et; çünkü O, her şeyi işitendir, her şeyi bilendir!

Sahtekâr Osmanlı ordusu asil *Kur'ân-ı Kerim'e* ve onun barış isteyenlere savaş açmayı yasaklamasına zerre kadar değer vermedi. İşte bu umutsuz koşullarda Ortodoks Hristiyanlar şehri kurtarmak için Batılı Hristiyan kardeşlerinden yardım istediler. Ancak Batı Hristiyanlığı, Ortodoks Hristiyanlar inançlarından vazgeçmedikçe ve bir erkeğin başka bir erkekle evlenip yasal olarak geçerli evlilik cüzdanı alabildiği batı versiyonunu kabul etmedikçe, şehri kurtaracak herhangi bir yardımda bulunmayı reddetti.

Osmanlı'nın 1453 yılında Konstantinopolis fethi işte bu sefil koşullar altında gerçekleşti. Fetihten hemen sonra yaşananlar ise daha da acınasıydı. Osmanlı Sultanı, Müslümanlara sinagogları, manastırları, kiliseleri ve mescitleri koruma yükümlülüğü getiren *Kur'ân'a* karşı geldi (bkz. *Kur'ân*, el-Hac, 22:39-41). Bir Müslüman olarak yapmakla yükümlü olduğu gibi *Ayasofya'yı* korumak yerine, günahkârca ve utanç verici bir şekilde onu bir *mescide* dönüştürdü.

Muhammed Peygamber *صلي الله عليه و سلم* tarafından kehanet edilen Konstantinopolis'in fethi tam da bu nedenle gerçekleşecektir - Osmanlı Sultanı tarafından İslam adına utanç verici bir şekilde işlenen bu büyük yanlış düzeltmek için. Müslüman ordusu Konstantinopolis'i fethettiğinde *İnşa'Allah* Müslüman komutanın yapacağı ilk şey *Ayasofya'yı* Hristiyan dünyasına iade etmek olacaktır.

Bu kitapta yapılan analiz, Muhammed Peygamber *صلي الله عليه و سلم* tarafından kehanet edilen Konstantinopolis'in fethinin henüz gerçekleşmediğini ve gerçekleştiğinde şehri, kendilerini Müslüman olarak tanımlayan, konuyu açıklayan bu tür kitaplara rağmen *Kur'ân'ı* bile anlayamayan, beyinleri yıkanmış Osmanlı İmparatorluğu kontrolünden kurtaracağını doğrulamaktadır.

Yüce Allah, Kendisine iman edenlere, Hakikati reddedenlere karşı *Kur'ân'la* büyük bir Cihat yapmalarını emretmiştir:

فَلَا تُطِيعُوا الْكٰفِرِيْنَ وَّجَاهِدُوْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا

Kur'ân, el-Furkân, 25:52

Kuffâr'lara uymayın! Aksine, onlara karşı Kur'ân ile kudretle Cihât edin.

Bu mütevazı kitapta yapmaya çalıştığımız da tam budur.

Kur'ân, bu kitabın konusuyla ilgili olarak Hakikati tanımamızı sağlayan bilgileri vermiştir ve bu konuda yazarken öncelikli amacımız, Hakikatin tanınabilmesi ve yanlışlığın ortaya çıkarılabilmesi için *Kur'ân'a* başvurmaktı. Bu önemli görevi yerine getirme sürecinde, Konstantinopolis'in kehanet edilen *Âhir* Zaman fethinin sonuçlarının artık kesin olarak anlaşılabilceği şekilde konuya açıklık getirdiğimizi umuyoruz.

Bu kitap, Ortodoks Hristiyanlar ve Müslümanların *Âhir* Zaman ittifakını destekleyen önemli kanıtları sunmak için *Kur'ân'a* başvurmuştur. Bunu yaparken *Kur'ân'ın* çeşitli *Âyetlerini* açıklayıp yorumlamış ve

tarih tarafından Ortodoks Hristiyanlar dışında herkes tarafından tamamen unutulacak kadar günahkâr bir titizlikle gömülmüş olan Konstantinopolis şehriyle ilgili ahir zaman kehanetlerini yeniden incelemiştir.

Bu yazar son 25 yıldır İslam Eskatolojisi adı verilen ve şimdiye kadar bilinmeyen bir bilgi dalında yalnız başına ilmi bir mücadele vermeyi seçmemiş olsaydı, böyle bir kitabın şu anda hiçbir İslam âlimi tarafından yazılmamış olacağından şüphe yok gibi görünüyor; ve bu nedenle, anlayışlı okuyucu tarafından ele alınması gereken sıkıntılı sorun, İslami ilimlerde bağımsız bir bilgi dalı olarak eskatolojinin şimdiye kadarki gizemli yokluğuna bir açıklama getirmektir.

Ve İsa dedi ki: “Onun ismi Ahmed”

*B*u kitabı bitirmek için, İsa عليه السلام ve Muhammed'i صلى الله عليه وسلم bağlayan harikulade sevgi bağını anlatmaya ayrılmış bir bölümle bitirmekten daha iyi bir yol olamaz.

Hem kalbi Müslümanlara karşı nefretle dolu olan Hristiyan hem de kalbi Hristiyanlara karşı nefretle dolu olan Müslüman, *Kur'ân'da Konstantinopolis* kitabın bu son bölümünü okumaktan faydalanabilir. Bu tür Hristiyanların ve Müslümanların kalpleri değişmez ve bu nefreti kalplerinden çıkarmazlarsa, tarih Hristiyanların sevgi ve şefkate Müslümanlara en yakın hale gelmesine tanık olacak bir sonuca doğru ilerlerken her ikisi de geride kalacaktır (bkz. Kur'ân el-Mâide, 5:82).

Daha önce, Vahiy edilmiş kutsal yazılar bazen kendilerini yorumlanmadıkça anlayamayacak şekillerde ifade ettiklerine ve sadece Rab-Tanrı'nın

Kendisinin bu ifadelerin doğru olup olmadığını onaylayabileceğine işaret etmiştik.

Bu kitapta mübarek *Kur'ân'ın* bu tür *Âyetlere* ilişkin birkaç yorumlarımızı sunduk - ancak hiçbiri şimdi ele aldığımız konuda sergilenen enfes ilâhi şefkati ve bilgeliği geçemez.

Yüce Allah kutsal *Kur'ân-ı Kerim'de* Peygamberimiz Muhammed'e *صلي الله عليه و سلم* farklı şekillerde hitap etmiştir. Örneğin ona *'Abd*, yani kulu veya kölesi, *Resûl*, yani Elçi, *Nebî*, yani Peygamber vs. olarak hitap etmiştir; ancak *Kur'ân'da* dört yerde *A'lâ* olan Allah Peygamber'e "Muhammed" adıyla hitap etmiş, böylece onun gerçek adının gerçekten de Muhammed olduğunu tanımıştır:

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ ...

Kur'ân, Âl-i İmrân, 3:144

Muhammed sadece yüce Allah'ın bir elçisinden başka bir şey değildir...

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ ...

Kur'ân, el-Ahzâb, 33:40

Ve Muhammed'in oğlu yok...

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَي
 مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
 بَاهُمْ

Kur'ân, Muhammed, 47:2

İman edip Salih amel işleyenler ve Muhammed'e yükseklerden ihsan edilene iman edenler -ki bu Sürdürücülerinden bir hakikattir- [Allah'ın lütfuna erişeceklerdir:] O da onların [geçmiş] kötülüklerini örtecek ve kalplerini huzura kavuşturacaktır.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ...

Kur'ân, el-Fetih, 48:29

Muhammed Allah'ın elçisidir...

Kur'ân'ın yukarıdaki dört *Âyeti* bize çok açık ve hiçbir tereddüde yer bırakmayacak bir şekilde, yüce Allah'ın Kendisi tarafından teyit edildiği üzere, Peygamberin (yani *Kur'ân'ın* kendisine Vahiy edildiği kişinin) adının “Muhammed” صلى الله عليه وسلم olduğunu bildirmektedir.

Bu nedenle, İsa'nın عليه السلام Peygamber isminin “Muhammed” den başka bir isim olduğunu beyan

etmesi en hafif tabirle şaşırtıcıdır. İşte *Kur'ân'dan* İsa'nın عليه السلام yaptığı şaşırtıcı beyanın *Âyeti*.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ
يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Kur'ân, el-Saf, 61:6

Ve Meryem oğlu İsa şöyle dedi: "Ey İsrailoğulları! Bakın, ben Tevrat'tan geriye kalanları doğrulamak ve benden sonra gelecek, adı Ahmed olacak Allah'ın elçisini müjdelemek üzere [size] gönderilmiş Allah'ın elçisiyim..."

Yukarıdaki doğru açıklaması, İsa'nın 'Ahmed' ismini verdiğinde 'Muhammed'e atıfta bulunduğudur. Şimdi cevaplanması gereken soru, İsa'nın neden ona yüce Allah tarafından onaylanan isimden başka bir isim verdiğidir? Neden Muhammed değil de Ahmed?

Bu soruyu yorumumuz, İsa'nın عليه السلام Muhammed Peygamber'e صلى الله عليه وسلم duyduğu yoğun sevginin resmi adının dışında özel bir ad vermesine neden olduğudur. İnsanlar birbirlerine karşı büyük bir sevgi

beslediklerinde her zaman bu sevgiye ifade edebilecekleri özel bir isim ararlar. Ebeveynler çocuklarına olan sevgilerini ifade ederken de böyle bir şey oldukça yaygındır.

Bu nedenle İsa عليه السلام bu dünyaya geri döndükten sonra Muhammed'den سلم و عليه و سلم bahsettiği her defasında resmi ismi 'Muhammed' yerine sevgisini gösteren adı, yani 'Ahmed' adını kullanır.

Ayrıca, asil okuyucularımıza, Muhammed Peygamberin سلم و عليه و سلم yalnızca Rab olan Tanrı'nın hakiki Peygamberi kehanet edebildiği gibi, İsa'nın عليه السلام kendisinden önce ölenlerin gibi onun da öleceği ve daha sonra Arabistan'da Yesrib'te (Medine olarak da biliniyor) Muhammed Peygamberin yanına gömüleceğini hatırlatırız:

... وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ يُدْفَنُ مَعَهُ ...

Câmi'u't-Tirmizî

Şimdi anlayışlı bir okuyucu için yukarıdan gelen ilâhi mesajı fark etmek zor olmasa gerek. Eğer İsa عليه السلام ile Muhammed'i سلم و عليه و سلم birbirine bağlayan sevginin boyutu buysa o halde hem İsa عليه السلام hem de Muhammed'in سلم و عليه و سلم takipçileri dostlukta sevgide ve inançta birbirlerine yaklaşılmaya mahkumdurlar.

Index

1

1054 67, 80, 96, 99, 101
1453 4, 35, 37, 45, 46, 47, 119, 124
1897 40
1898 41
1917 40
1948 40
1967 41
1974 viii, xiii, xix, 43

2

2017 41

A

ABD 25, 26, 41
Abdullah ibn Büsr 33
Adem 88
Âhir El-Zamân xvi, 31, 42, 120, 125,
143

Ahl el-İncîl 28
Ahmed 38, 131
Âl-i İmrân 102
Allah x, xix, xx, xxiii, 24, 27, 28, 36,
43, 45, 47, 49, 51, 52, 58, 60, 61,
62, 63, 65, 69, 70, 71, 75, 76, 77,
78, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88,
89, 90, 91, 92, 94, 95, 99, 101,
102, 103, 105, 107, 108, 110, 112,
117, 118, 122, 123, 124, 125, 129,
130, 131

al-Mâidah 104, 110

altın dağı 42, 43

Anglikan 106

anlam sistemi 103

Arabistan 30

Armageddon 41, 43

Arnavutluk 113

Ayasofya 4, 35, 59, 119, 124

B

- Baba ve Oğul 68, 69, 100, 101
 Balfour Deklarasyonu 40
 batı Rûm 72, 96
 Batı Rûm 28, 68, 97, 99, 100, 101,
 102, 109, 117
 Bedir 65
 Bedir Savaşı 116
 Benî
 Benî İshâk. 31
 Benî İshâk xxii, 49, 51, 52, 53
 Benî İsrâil xxii
 Beytulmakdis xxii, 38, 39
 Bizans 30, 54, 59, 63, 65, 107, 108
 Boğaz 120
 Bölünme 67, 68, 70, 71, 80, 96, 99
 Bosna 113
 Büyük Savaş xvi, 32, 33, 38, 41, 42,
 44, 117, 118, 119, 143

C

- Câmi' u't Tirmizî 132
 Câmi' u't Tirmizî 132
 çarmıh xvi
 çarmıha 74, 75, 76, 77, 78, 111
 cenaze namazı 105
 Cihat 125
 Cihât 125
 Çin 43

çıplak 89, 106

D

- Dâbbetül Arz* xxii, 94, 96
Deccâl ix, x, xiii, xix, xxii, 33, 38, 52,
 94, 97, 141
 delil 92
 Doğu Rûm 28, 80, 97, 99, 117, 118
 Doğu-Batı Bölünmesi 67
 dostluk 132
 Dr. Eric E. Williams xii
 dua 24, 29, 34
 dünya 132
 Dünya Savaşı 40

E

- Ebû Hüreyre 43, 51
Ehl-i Kitâb 58, 102, 103, 104
El Azhar Üniversitesi xii
el-Câmi' u't-Tirmizî 32, 39
el-Yahûd 57
 evlilik 28
Evvel el-Zaman x, 141

F

- Fırat nehri 42, 43
 Firavun 41
fitrat 88

G

Gazze 105

H

Habeşistan 104

Hadîs xvi, xxii, 48, 49, 53, 96

Harâm xiii

hicret 53

Hicret xxiii, 64

Hilâfet xxiii, 54

Hristiyan 4, 5, xvi, xxi, 27, 28, 30, 31,

35, 41, 45, 46, 47, 48, 53, 54, 58,

59, 60, 64, 65, 67, 70, 72, 80, 100,

104, 105, 106, 107, 108, 109, 111,

112, 113, 116, 118, 119, 120, 122,

123, 124, 128

Hristiyanlık 28

Hristiyanlar 104

Hristiyanlık dünyası 28

I

İbn Mace ix

İbrahim xxii, 52, 142

ikinci Vatikan Konsili 111

ilan etmek 107

İmam Ahmed 36

İmâm el-Mehdi 92

inanç 68, 99, 102, 110

İncil 28

İngiliz 40

İsa xvi, xxii, 27, 33, 75, 132

İslam viii, ix, x, xi, xii, xiii, xv, xvii, xix,

25, 28, 29, 31, 33, 35, 54, 65, 103,

104, 105, 106, 108, 118, 119, 122,

124, 126, 141, 142, 143

İsrail xxii, 26, 27, 30, 40, 41, 53, 56,

57, 59, 81, 83, 120, 141, 142

ittifak xvi, 28, 109, 111, 112, 113,

119, 121, 122, 125

İznik 67, 99

J

Judeo-Christian alliance 109

K

Kalb 92

Kapitalizm ve Kölelik xii

kehanet xvi, 32, 35, 36, 37, 39, 41,

45, 48, 53, 64, 65, 119, 120, 121,

124, 125, 132

kibir 106

kiyamet gününe 76, 79, 88, 94

Konstantiniyya xv

Konstantinopolis 1, 3, 4, 5, xv, xix,

24, 25, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34,

35, 36, 38, 39, 44, 45, 46, 47, 48,

49, 53, 54, 56, 58, 60, 64, 67, 68,

79, 81, 96, 100, 101, 114, 116,

117, 119, 120, 121, 122, 123, 124,
125, 126, 128, 143
Kosova 113
Kudüs xxii, 25, 28, 30, 31, 35, 38, 39,
40, 41, 54, 56, 57, 59, 63, 102,
141
Kuffâr xxiii, 121, 125
kûfür 111
Kur'ân 1, x, xi, xiv, xv, xvi, xix, xxi,
xxiii, 24, 25, 26, 27, 29, 31, 41, 47,
56, 57, 60, 61, 62, 63, 64, 69, 71,
74, 75, 76, 77, 80, 81, 82, 83, 85,
86, 87, 90, 91, 93, 94, 95, 99, 100,
101, 102, 104, 107, 109, 110, 111,
122, 123, 125, 128, 129, 130, 131,
141, 142, 143
el-A'râf 57, 81, 82, 83, 85, 90, 91,
93, 94, 95
el-Ahzâb 129
el-Bakara 86
el-Bakara 109
el-Cum'a 90
el-Enbiyâ 56
el-Enfâl 122, 123
el-Fetih 130
el-Furkân 125
el-İsrâ 102
el-Mâide 87, 100, 104, 110, 128
el-Nisa' 75, 77

el-Rûm 60, 61, 62, 63, 64, 71, 81,
99, 107
el-Saf 131
el-Zümer 77
Kur'ân
el-Saf 57
Kureyş 64, 65, 92
kutsal Hristiyan devleti 27, 54
kutsal ruh 68, 69, 100, 102
kutsal toprak 27, 40

M

Mahşer günü 32
Makedonya 113
Malcolm X 25, 26, 41
manastır 104, 106
masum 105
maymun xvi, 28, 86, 87, 88, 89, 92,
93, 94, 96
Medine xxiii, 30, 38, 39, 41, 42, 53,
105, 132, 143
Mekke xxi, xxiii, 80, 104
Melhame-i Kübra xvi, xxiii, 28, 32,
39, 41, 43, 44
Meryem 75, 101
Mescid-i Aksa 56
mescit 4, xi, 124
Mescit xxiii

Mesih 5, ix, xiii, xxii, 27, 28, 30, 31,
 53, 57, 58, 74, 75, 78, 101, 118,
 119, 120, 122
 metodoloji x, xiv, 110, 141
 Michael Cerularius 67
 modern çağ viii, xii, 103
 Modern çağ 141
 Muâz ibn Cebel 38
 Muhammed viii, ix, x, xv, xvi, xix,
 xxii, 28, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 39,
 44, 45, 46, 47, 48, 52, 60, 63, 64,
 69, 80, 92, 102, 103, 105, 117,
 119, 120, 121, 124, 128, 129, 130,
 131, 132
 Muhammed Esed 63, 64
 Muhammed, Peygamber x, 28, 31,
 32, 36, 39, 64, 80, 129, 130, 131,
 132, 144
 Müslüman 5, viii, 32, 34, 35, 36, 37,
 39, 44, 45, 46, 48, 52, 78, 114,
 116, 118, 119, 120, 121, 124, 128,
 142, 143
 Müslüman bir ordu vi, 28, 35, 36,
 37, 39, 46, 48
 Müslüman Ortodoks Hristiyan ittifakı
 119, 120, 125
 Mustafa Kemal 29, 33
müttefik 103, 109, 110, 111

N

Nasâra 27, 58
 NATO 26, 43, 72, 113
Nebî x, xxi, xxii, 52, 56, 60, 74, 103,
 105, 129
 Negus 104
 Nicaea 67, 99, 100
 Nicaea konsili 67

O

Ortodoks Hristiyan 72, 117, 118,
 120, 122
 Osmanlı 4, 35, 40, 45, 46, 47, 119,
 123, 124

P

Papa IX Leo 67
 para sistemi 43
 Pers İmparatorluğu 63, 64
 Petrodolar 43
 putperest xii, 30, 48, 53, 64

R

Rahmân Ansârî viii, xix
Ribâ xxiii, 86, 142
 Roma 48, 113
 Roma İmparatoru 30
 Roma Katolik inancı 106

Rûm xvi, 54, 58, 59, 60, 61, 62, 63,
64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 79,
80, 96, 97, 99, 100, 101, 102, 107,
108, 109, 113, 116, 117, 118, 119,
120
Rusya 26, 43, 72, 117

S

Şabat 27, 81, 82, 83, 84, 86, 89, 94,
96, 121
Sahîh Buhârî 43
Sahîh Muslim 43, 52, 92, 142, 143
şehadet 52
Şehir 35, 80, 81, 93, 94
şeytan ix, 87
Seyyidinâ xv, xvi
Siyonist 5, 40, 103, 105, 111, 112,
120, 123
Siyonist Hareketi 103
Siyonist ittifakı 5, 123
Süleyman xxii, 56
Sultân xxiii
Sultan Fatih Mehmet 45
Sunan Ebû Dâvud 33, 38, 39
Sunan Ebû Dâvud 33
Sunan Tirmizî 32, 39
sünnet 34
Sünnet 142
Sûre xxiii, 59, 60, 81, 86, 99, 116
Suudi 92, 142

T

tarih 128
Tarih 93
tek Allah 25
Tevrat 27, 74, 81, 83, 90, 131
Türkiye 29, 33, 46

U

üçleme 69, 70
üçlü Tanrı 100, 108
üçü Tanrı 68
üçüncü dünya savaşını 26
Ümmet xxii, 58
Ümmeti,
Nebî Muhammed'in 52
Ümmeti,
Nebî Muhammed'in 52
Ümmeti,
İsa'nın 58
Ümmeti,
İsa'nın 60
Ümmeti,
Nebî Muhammed'in 60
Ümmeti,
İsa'nın 69
Ümmeti,
İsa'nın 70
Ümmeti,
İsa'nın 72

Ümmeti,

İsa'nın 79

Ümmeti,

İsa'nın 80

Ümmeti,

İsa'nın 119

V

Vatikan 106, 113

Y

Yahudi 5, x, xvi, 26, 40, 41, 58, 103,

104, 109, 111, 112, 120, 122

Yahudi devlet 112

Yecüc ve Mecüc 25, 27, 56, 94, 96,

141

Yesrib xxiii, 38, 39, 132

Z

Zerdüş 65

zulüm 31, 104, 122

Kitap listesi

1. İslam'da rüyaların ve vizyonların stratejik önemi; (İngilizce: The Strategic Importance of Dreams and Visions in Islam)
2. Kur'ân'da Kudüs - Kudüs'ün kaderine islami bir bakış; (Jerusalem in the *Qur'ân*—An Islamic View of the Destiny of Jerusalem)
3. Altın Dinar ve Gümüş Dirhem - İslam ve paranın geleceği; (The Gold *Dinār* and Silver Dirham—Islam and the Future of Money)
4. Modern çağda Kehf Sûresi; (Sûrah al-Kahf and the Modern Age)
5. Kur'ân'ı incelemenin metodolojisi; (Methodology for Study of the *Qur'ân*)
6. Deccal Kur'ân ve Evvel el-Zaman; (*Dajjāl* the *Qur'ân* and *Awwal al-Zamān*)
7. Modern dünyada Yecüc ve Mecüc hakkında İslam bakış açısı; (An Islamic View of Gog and Magog in the Modern World)
8. İsrail'in gizemli emperyalist ajandasını açıklama; (Explaining Israel's Mysterious Imperial Agenda)
9. Âhir zamanında Hızır'ın ayak izlerini arama; (In Search of *Khidr's* Footprints in *Ākhir Al-Zamān*)

10. İslam'da Ribâ yasağın önemi; (The Importance of the Prohibition of *Ribâ* in Islam)
11. Kur'ân ve sünnette Ribâ yasağı; (The Prohibition of *Ribâ* in the *Qur'ân* and *Sunnah*)
12. Bir Cemaat – Bir Emir: Fitne çağında bir Müslüman topluluğun organizasyonu; (One *Jamaat* One *Ameer*: The Organization of a Muslim Community in the Age of *Fitan*)
13. İbrahim'in dini ve İsrail devleti – Kur'ân'dan bir bakış; (The Religion of Abraham and the State of Israel—A View from the *Qur'ân*)
14. İsrâ ve Miraç'ın stratejik önemi; (The Strategic Importance of *Isra'* and *Mirâj*)
15. Hilafet, Hicaz ve Suddi-Vahhabi ulus devleti; (The Caliphate the Hejaz and the Saudi-Wahhâbi Nation-State)
16. Oruç ve Güç-Ramazan orucun stratejik önemi; (Fasting and Power—The Strategic Importance of the Fast of *Ramadân*)
17. Alkolizm ve uyuşturucu bağımlılığını tedavi etmenin Kur'ân yöntemi; (The Quranic Method of Curing Alcoholism and Drug Addiction)
18. George Bernard Shaw ve İslam bilgini; (George Bernard Shaw and the Islamic Scholar)
19. Amerika'ya yapılan 9/11 saldırısına

- Müslümanların cevabı; (A Muslim Response to the 9/11 Attack on America)
20. Kaf Sûresi: Metin ve yorum; (Sûrah al-Kahf: Text and Commentary)
21. Modern çağda son günlerin işaretleri; (Signs of the Last Day in the Modern Age)
22. İslami Seyahatname: İslam'ın görevinde güneye seyahat; (The Islamic Travelogue: Travelling through the South in the Mission of Islam)
23. İkbâl ve Pakistan'ın karar anı; (Iqbal and Pakistan's Moment of Truth)
24. Medine Ahir zamanında yine büyük önem taşıyor; (Madīnah returns to Center-stage in *Ākhir al-Zamān*)
25. Modern dünyada İslam ve Budizm; (Islam and Buddhism in the Modern World)
26. Kur'ân büyük savaş ve batı; (The *Qur'ān* the Great War and the West)
27. Kur'ân'da Konstantinopolis; (Constantinople in the *Qur'ān*)
28. Kur'ân'da Müslüman toplumunun temeli ve yapısı (2 cilt). İmran N. Hosein'in öğretmeni, Maulana Dr. Muhammad Fazlur Rahman Ansari (هلا رحمة) tarafından yazılmış bir Şâheser; (The Quranic Foundations and Structure of Muslim Society in 2 volumes; a book written by Maulānā Dr.

Muhammad Fazlur Rahmān Ansārī).

Yukarıdaki kitaplardan herhangi birini sipariş etmek için lütfen online kitabevimizi ziyaret edin www.imranhosein.com